

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీ భగవచ్చస్తోత్రం జితనాస్తోత్రమ్.

ఇతః

పరమకారుణికరాస

పెరియనాచ్చాప్పిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్త

వ్యాఖ్యానముమ్,

విద్యుజితనై కళుక్కుమ్ పదవ్రతేయుమ్.

ఇతు

శ్రీమాన్, పుదుప్పట్టు - తిరువేంకటాచార్యరాల్

సహకర్షణోధిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రంథ ముద్రాపకసభేయారాల్,

చెన్నై,

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిడప్పట్టు.

విజయతేతరామ్.

సిద్ధార్థినామ సంవత్సరమ్

1919

శ్రీమ తేరామానుజాయనమః.

శ్రీ వెషవ గ్రంథముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్)

ఈసభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు,

	రూ. అ. పై.		రూ. అ.
౧. రామచరమశ్లోకము	౦-౧-౬	౨౧. మూడో డిటా	౦-౬
౨. భారతాది తనిశ్లోకము	౦-౨-౬	౨౨. నాలవ డిటా	౦-౩
౩. దుష్కరశ్లోకటిప్పణి	౦-౨-౬	౨౩. తిరువిరు త్తమ్ (వ్యాఖ్యానద్వయ ఉరై ప్రతిపదతాత్పర్యసహితం) ౨-౪-	
౪. కాణ్డిల్లిలికెప్ప పరమధర్మకాస్త్రము (తాత్పర్యసహితము)	౦-౯-౦	౨౪. తిరువాళియమ్ (వ్యాఖ్యానాది సహితము)	౦-౩-
౫. ముముక్షుప్పడి వ్యాఖ్యానారు మృదప్రమాణ తిరుట్టుసహితం	౧-౬-౬	౨౫. పెరియతిరువందాది	౦-౩
౬. రహస్యత్రయమీమాంసా భాష్యమ్ ౧-వ సంపుటం	౧-౮-౦	౨౬. తిరువెళ్ళిక్కుల్ తిరుక్కై	౦-౨-
౭. డిటా ౨-వ సంపుటం	౦-౯-౦	౨౭. శివీయతిరుమడల్	౦-౫-
౮. పరవరహస్యమ్	౦-౮-౦	౨౮. పెరియతిరుమడల్	౦-౩-
౯. చతుశ్లోకీసవ్యాఖ్యానమ్	౦-౬-౬	౨౯. ఇరామానుకనూల్ ద్దనాది	౧-౧౨-
౧౦. చరమశ్లోకటిప్పణి	౧-౮-౬	౩౦. శ్రీవచనధూషణమ్	౧-౧౨-
౧౧. శరణభారతాచారమ్	౦-౨-౦	౩౧. ప్రపత్త్యసహాయతవిచారమ్	౦-౧-
౧౨. తిరుప్పల్లాణ్డు	౦-౩-౬	౩౨. నాయమాత్మా భాష్యమ్	౦-౨-
౧౩. తిరుప్పావై మూవాయిరప్పడి ఆరుమృదసహితమ్	౧-౫-౬	౩౩. యమకరత్నాకరమ్	౨-౧౧-
౧౪. తిరుప్పావై ఈరాయిరప్పడి నాలాయిరప్పడికల్	౦-౧౩-౦	౩౪. దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వ దీపమ్	౨-౦-
౧౫. తిరుప్పావై ఆటాయిరప్పడి	౧-౮-౦	౩౫. తత్త్వసజ్జిహమ్	౦-౨-
౧౬. నాయచ్చియార్ తిరు మొట్టి	౧-౧౦-౬	౩౬. గురుపరమృరాప్రభావమ్	౨-౧-౬
౧౭. పెరుమాళ్ తిరు మొట్టి	౦-౧౨-౬	౩౭. యతీంద్రప్రపణప్రభావమ్	౦-౧౨
౧౮. కణ్డినుల్ శిటుత్రామ్ము వ్యాఖ్యానమ్	౦-౧౫-౬	౩౮. సమ్మదాయ అకరాతి	౧-౧౩
౧౯. ముదల్ (తిరువందాది) వ్యాఖ్యానారు మృదప్రతిపదసహితము	౦-౧౦-౦	౩౯. స్తోత్రరత్న వ్యాఖ్యానమ్	౦-౩
౨౦. రెండో తిరువందాది	౦-౬-౦	౪౦. గద్యత్రయవ్యాఖ్యానం	౧-౦
		౪౧. ఆచార్యహృదయం ౨ ప్రక రణములు	౨-౦
		౪౨. తాత్పర్యదీపికై	౨-౪-
		౪౩. జితన్తాస్తోత్రవ్యాఖ్యానమ్	౦-౬-

పై కనుపరిచిన గ్రంథములకన్నిటికిని బైబిల్ చార్జ్ ప్రత్యేకము.

మ. తిరు వేళ్ళడముడయానయ్య,

కార్యదర్శి ధనాధికారి,

నెం. ౩౧ వెంకటాచలమొదలివీధి చెన్న పట్టణం

శ్రీమ తేరామానుజాయనమః.

పరమకారుణికరాన కేశియవాచ్చాన్నిశ్చై యరుళిచ్చెయ్త

వ్యాఖ్యానసహితమాన

జిత్రాస్తోత్రమ్.

శ్రీమత్కృష్ణ సమాహ్వయ సమోయాముననూనవే ।
యత్కటాక్షణ లక్ష్మణాం సులభ శ్రీధరస్సదా ॥

అ వ తా రి కై.

జిత్రాస్తోత్రము. ఋగ్వేదఖిలమ్; తత్త్వప్రతిపాదన పరమాన శ్రీ పురుషసూక్తమ్ సర్వశ్రుతికళిలుమోతి పోషిరుమాపోలే, ఇతు పుష్కలశ్రీశాస్త్రాత్తిలుమ్ ఇతిహాసపురాణజ్ఞలిలుమ్ “మహామస్త్రమ్” ఎన్దు తిరుమస్త్రోహతి పరమరహస్యమాకచ్చొల్లి పోషిరుమ తొన్దు.

వేదాక్షరరాశియాకిల్ పారుషేయమాన ఇతిహాసపురాణ జ్ఞలిలే ఎఱుతి ప్పడిత్తు పోషిరువా నెన్నెన్నిల్;—ఖిలమాకిటతు - అప్రహతం స్థానమ్; సూత్రకారకల్ ఖిలసహితమాక త్తాజ్ఞ శధ్య యనమ్ పణ్ణిపొన్దవర్క శాకైయాలే, స్మార్తవిధానజ్ఞలిలే మస్త్ర

మాక వినియోగిత్తు పోరానిష్టార్కళితే. ఇప్పుడి ఇతిహాస పురాణ జ్ఞళితే శ్రీశాస్త్రాంతిలే “ జత న్తథితి మన్తేణ ” ఎన్టు మన్త్రమాక వినియోగిత్తు పోరుమతోన్టు.

శ్వేతద్వీపవాసికళో షీరాభినాథనుడైయ సాన్దర్యాదికళితే తోబ్బోనీడుపట్టు చొప్పల్లుమ్స్తోత్రమ్; ఇతుక్కు స్తోత్రత్వముమ్- *స్తవ ప్రియనుక్కు ప్రియతమమాకై.

బ్రహ్మాదికళుక్కు దుమ్మోపమాన స్థల త్తిలే తోబ్బోనీడువతు- ఇతిహాసపురాణజ్ఞళితే ఎఱుతిప్పడిక్కుమ్మడి సులభమానపడి యె న్నినిలే;—ఇమ్మన్త్రుక్కు, ప్రతిపాద్యనాన షీరాభినాథనై త్తిరువడిత్తోయివాదరిత్తు శ్రీ నారదభగవాన్ శ్వేతద్వీప త్తిలే శెన్ట వళవిలే, ఏకత ద్విత త్రితర్కళో తపస్సుపణ్ణ క్కణ్ణ ఇవర్కళుక్కుమ్ కిట్టపెణ్ణాతవిషయత్తై నమ్మాల్ కాణముడియాతెన్టు మీణ్ణ, అవర్ కళైక్కుఱిత్తు “ఎనక్కు చెయ్యవడుప్పతెన్” ఎన్టు కేట్ర, “ఇత్తి రుమాళిక్కుళే శ్వేతద్వీపవాసికళో షీరాభినాథనై క్కణ్ణ పణ్ణమ్ స్తోత్రమ్ నెడునాళే నాజ్గళో తపస్సుపణ్ణకీఱో మాకై యాల్ జ్ఞాతవ్యమాయ్త్తు; ఎజ్గళోపక్కలిలే ఇత్తై లభిత్తు అనుసన్ధి” ఎన్న, అవనుమ్ అవర్కళోపక్కలిలే జితనైయై లభిత్తుపోరానిఱ్కు, జయన్ద మెన్గిఱ పర్వత త్తిలే భగవదుపాసనమ్ పణ్ణకీఱ బ్రహ్మనై వన్దు అనువ ర్తిత్తు ప్పిఱన్దవృత్తాన్దత్తై అవనుక్కు విజ్ఞాపిక్కు, “ఎనక్కు అన్దస్తోత్రత్తై చొర” ఎన్టు శ్రీనారదభగవాన్ పక్కలిలే గ్రహితాన్ కుటుమ్బి; అవన్ పక్కలిలే పుక్కతాకై యాలే ఇతిహాసపురాణజ్ఞళితే ఎఱుతప్పట్టు భగవత్పరరా యిరుప్పా రెల్లార్క్కుమ్ లభిక్కుమ్మడి సులభమాయ్త్తు; ఇతు జతనైయినుడైయ అవతారమ్.

ఇతు తన్నుడై యుక్తయై యనుసన్ధితాల్ ప్రపత్తిక్కు
వ్యాఖ్యానమా యిరుక్కిటతు. ప్రాప్య ప్రాపకజ్ఞ భిరణ్ణాయమ్
శొల్లుకిటతు. (జితత్) “ప్రపత్తిక్కు అధికారికల్-అజ్ఞరుమ్ సర్వజ్ఞ
రుమ్ భక్తిపరవశరు మెన్టు త్రివిధర్” ఎన్టు భట్టరరుభిచ్చయ్తారితే.
(౧) [అవిద్యాతో దేవే పరిబృథతయావా విదితయా స్వభక్తే
రూఘ్నావా జగతి గతిమన్యామవిదుమామ్ | గతి ర్గమ్యశ్చ సా
హరితి జితన్తాహ్వయ మనోరహస్యం వ్యాజప్రహే సఖలుభగవాన్
శౌనకమునిః] అజ్ఞనాకితాన్ భగవల్లాభత్తుక్కు త్తన్పక్కలిలే
జ్ఞానశక్త్యాదిక శిల్లాతనన్; సర్వజ్ఞనాకితాన్—“దేశకాల వస్తుక్కు
ళాలే పరిచ్ఛేదిక్కు వొణ్ణాత వైభవతైయుడైయవన్ ఈశ్వరన్”
ఎన్దిరుక్కయాలే అనన్యసాధ్యనైర్దురుక్కుమవన్; భక్తిపరవశ
నాకితాన్—జ్ఞానశక్త్యాదిక శుద్ధాయిరుక్కుచ్చయ్తేయుమ్ అడైవు
పడ అనుష్ఠిక్కుమాట్టతవన్; ఇవర్కళోమూవరుమ్ భగవద్విషయ
మొట్టియ వేఱుపాయ ముడైన్దటియాతవర్కళో; ఇవర్కళుక్కు.
ప్రాపకనుమాయ్ ప్రాప్యనుమాయిరుక్కుమ్ సర్వేశ్వరనైర్దు జితన్త
యెన్టు పేరైయుడైత్తానమన్త్రరహస్యతై సర్వజ్ఞనాన శౌనకభగ
వాన్ వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణప్పెఱువతే యెన్దితార్.

(౧) “స్వత్వమాత్మని సజ్జాతమ్” ఎన్టుమ్, (౩) “ఆత్మదాస్యం
హరేస్వామ్యం స్వభావచ్చ” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిటపడియే ద్వయత్తుక్కు
కారియావాన్ - ఈశ్వరనుక్కే అనన్యార్హ శేషభూతనావానితే ;
ఇప్పడిప్పట్ట శేషత్వతై యుడైయ వివాత్సాక్కుల్, అనాదియాన
ప్రకృతి సన్బంధత్తాలేఱియితే, ఈశ్వరనుడైయ స్వామిత్వస్వాతి

స్త్ర్యజ్జలై త్రజ్జతలైయిలే యేటిట్టుక్కొండ్లు ఆత్మాపహారికళాయ్ వర్తిప్పర్కళ్.

ఆత్మాపహారిమావతు— అహజ్కార మమకారజ్జళ్; (౧) “ద్వ్యక్షరస్తు భవే స్మృత్యుః” ఎన్టుమ్, (౧) “మమేతి ద్వ్యక్షరో మృత్యుః” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిఱపడియే, (౨) “యానే యైనై యటి యకిలాతే యానేయెన్తనతే యెన్తిరున్దేన్” ఎన్టితే అభియుక్తర్ వార్తై యుమ్; పాపజ్గళిల్ తలైయాన పాముమ్ ఇవ్వాత్కాపహారిమే. (౩) “యోన్యథా సస్తమాత్సాచమ్” ఇత్వాదికళిలే స్ఫుటమ్; పాప త్తుక్కు ప్రాయశ్చిత్తమ్ - ఇవ్వాత్కాభగవచ్చేషమెన్టాల్ వివాదమ్ పణ్ణాతిరుక్కై. (౪) “తేనచేద వివాదస్తే” ఎన్టుమ్, (౫) “ఉమ్ముయి ర్విమడైయా నిడైవీషు శెయ్మినే” ఎన్టుమ్, (౬) “తైత్రజ్జస్యేశ్వరజ్ఞా నాద్విశుద్ధిః పరమామతా” ఎన్టుమ్ శొల్లక్కడవలితే.

ఈశ్వరన్ ఇప్పడి అహజ్కార మమకారగ్రస్తరాయ్ శద్దా దివిషయప్రవణరాయ్, అతిలే(౨) “పరమేశ్వర సంజ్ఞోఽజ్ఞ కిమన్యో మయ్యవస్థితే” ఎన్టుమ్, (౩) “ద్విధాభజ్యేయ మప్యేషం ననమే యన్తు కస్యచిత్” ఎన్టు మిరుక్కుమ్ హిరణ్య రావణాదికళైప్పిలే తన్నోడే యెతిరమ్ముకోత్తు నిఱ్ఱిఱ వాత్మాక్కళై ప్పార్ త్తరుళి, “ఇవై శాస్త్రమార్గజ్ఞళాలే తిరుత్త వొరుప్పట్టతల్ల; ఇవర్కళుడైయ విషయప్రవణ్యమే పర్రాశాక సమ్మడైయ వ్వుకుకళైయుమ్ శీలాదిగుణజ్జళైయుమ్ కాట్టిత్తిరుత్తువోమ్; ఇవర్కళుడైయ పాపజ్జ లై త్తమైక్కు విషయమాక్కువోమ్” ఎన్టు వ్వుయిట్టు. ప్రథమ

(౧) భార-అశ్వ-౨౧-౩౦. (౨) తిరువాయ్-౨-౯-౯. (౩) భార-అది-౪౪-౨౯

(౪) మను-౮-౯-౨. (౫) తిరువాయ్-౧-౨-౧. (౬)

(౭) వి-పు-౧-౧౭-౨౩. (౮) రా-య-౩౬-౧౧

త్తిలే రుచిజనకనాయ్ రుచిపిటధార్కు ఉపాయముమాయ్,
అతిలే నిష్ఠరానార్కు పాప్యనుమాయురుక్కు మ్మడియై చ్చొల్లు
కిఱతు-ఇప్పొబ్బనమ్.

ప్రాప్యప్రాపకజ్జలై ముతల్ శ్లోక త్తిలే సజ్గ్రహేణచ్చొల్లి,
మేలిల్ శ్లోకజ్జళాలే విస్తరిక్కిఱతెన్దు భట్టర్ నిర్వాహమ్. ముత
లిరణ్ణుశ్లోకత్తాలే ప్రాప్యప్రాపకజ్జలైచ్చొల్లి, మేలిల్ శ్లోకజ్జళాలే
అతు క్కడియాన శరణ్యతైయై చ్చొల్లుకిఱతాకవుమామ్; శరణ్య
తైయై ముతలిల్ శొల్లి ఉపాయోపేయజ్జలైచ్చొల్ల ప్రాప్తమాయి
రుక్క, పిన్నే శరణ్యతైయై చ్చొల్లువానెన్నెన్నిల్; " మునియేనా
న్దుకనిలే తిరువాణైయిట్టు ప్పిన్దు అతు పెఱావాణైయల్లామై
సాధితాప్పాలే ఇతువెన్దు తిరునత్తాయూరరైయర్ నిర్వాహమ్.

ప్రవేశమ్ ముద్గ్రహిత్తు.

జితం తే పుణ్డరీకాత్. నమస్తే విశ్వభావన ।

నమస్తేస్తు హృషీ కేశ మహాపురుషపూర్వజ॥ (౧)

(ప్రతిపదమ్) హే పుణ్డరీకాత్ = శైన్దామరై హస్త తిరుక్కల్లై యుడైయ వెప్పిరుమానే ! తే ఉన్నా లే, జితమ్ = జయమడై యప్పట్టతు, హే విశ్వభావన = ఇంద్ర జగత్తైయుణ్డాక్కిన సర్వేశ్వరనే ! తే = నమః = ఉన్నై, శరణమడై కీతున్, హృషీ కేశ = ఎన్ ఇన్రియళ్ళై విషయ ప్రవణమాకామై నియమిక్కుమననాయ్, మహాపురుష = అర్థి కళుడై యఅపేక్షితళ్ళై మికవుమ్ కొడుక్కవల్ల పరమోదారనాయ్, పూర్వజ = సృష్ట్యవతారాదికళాలే ఎతిర్ శూక్రపుక్కు ఎన్నై అభి ముఖమాక్కుకైక్కు ముత్పాడనాన సర్వేశ్వరనే ! న-మః - అస్తు = ఎనక్కాకై తవిర వేణుమ్; తే-అస్తు = ఉన్ కేయామ్బడి పణ్ణి యరుళ వేణుమ్. (౧)

వ్యా: — ముతల్ శ్లోకత్తాలే ప్రాప్యనిష్కర్ష పర్యస్తమాక విసన్ ప్రార్థిక్కుమ్బడియాక, ఈశ్వరన్ తన్నుకాలే తోట్టిత్తు కొణ్డపడియై చ్చొల్లుకిటతు.

(జితం తే) (౧) “యా తానుమ్ పల్లీ సీజుమ్ విరతమ్” ఎన్గిట పడియే విషయాన్తరజ్జళై పుల్లీ, “ఎమ్బిరుమాన్ ముకత్తిర్ విత్తియేన్” ఎన్తు ఇవన్ ప్రతమకొణ్డిరుక్కు, ఈశ్వరన్ (౨) “తా నొట్టివన్తు” ఎన్గిటపడియే విషయాన్తరజ్జళిల్ తువక్కై యటుత్తు స్వరూపజ్ఞానతైయుణ్డాక్కి “అవశ్యమ్ ఉమ్మైకొణ్డల్లతువిడన్” ఎన్తు ప్రతజ్ఞొణ్డు, యాదృచ్ఛికమాక ఇవన్ విషయాన్తరజ్జళిలే నెక్కి

నిష్ఠవశవితే (౧) “ఇరుద్ధా కణ్ణకొణ్ణ” ఎన్నిటపడియే తన్నుకై కాట్టి జయిత్తు, ఇవన్ తోత్తొమైకణ్ణ ప్రీతనాయ్ “తోత్తొమై రాత్” ఎన్ను కేట్టరుళ, (౨) “తోత్తొమై మడనెళ్ళ మెప్పెరుమాన్ నారణ్ణు” ఎన్నిటపడియే “జయస్తవ” ఎన్నితాన్.

తృతీయార్థే పక్షియాయ్— ఉన్నా లే జయమెన్నుతల్; భావేనిష్ఠియాయ్ †ఉన్నుడైయ వితు జయమెన్నుతల్; బద్ధమడియాన సజ్కల్పమ్ అవనతు; అతిన్ సన్నిధియిలే కర్మమడియాక వద్ద వివన్ సజ్కల్పమ్ జీవిక్కవ్రా; సర్వశక్తీసజ్కల్పత్తై విషయచపల నుడైయ సజ్కల్పమ్ అభీక్కవో;

నామ్ ఎన్తోణ్ణ ఉన్నై వెల్లవెన్న; (పుణ్డరీకాక్ష) అభుకియ కణ్ణళాకిట బ్రహ్మస్మృతైయైడైయ పునక్కు వెల్లపెణ్ణాతతుణ్ణో? చేతనర్ చేతనజ్జలై యకప్పడుత్తువతు కణ్ణభీయా లేయాకై యాలే తిరుక్కణ్ణళాలే జయిత్తాయెన్నై; స్వతస్మినై ముజైయై కాట్టి మీట్రలామ్; విషయప్రవణనై మీట్ర అభుకల్లతు పరికరముణ్ణో?

(సమస్తే) ఆరత్తై ఆర్ వెన్టారెన్నిల్; ఆరాయ్ న్దవాతే ఉన్నుతై నాన్ అపహరిక్క ఎన్నై జయిత్తు, నీయే ఉన్నుతై కైక్కొణ్ణాయ్ యిరున్దతు; (3) “అహమపి సమమ; భగవత ఏవాహమస్మి” ఎన్నుక్కడవతితే; సమశ్శబ్దమ్ శరణపర్యాయ మాకై యాలే ప్రపదన మెన్ను పుమామ్; ఎజ్జనేయెన్నిల్; కణ్ణభుకిలే యీడుపట్టు మిడుక్కలు కై యాలే అశక్తాధికారమాన పుపాయత్తై పుత్తొమైకితాన్ ప్రాప్యత్తిల్ రుచిపిటన్దాల్ అత్తై లభిక్కుమ్ సాధనమితే అనన్తరమ్ తేట్రమ్; అత్తై చొప్పిల్లుకిటతు. విషయాన్తరజ్గళిత తువక్కైయలుత్త పుపకా

రత్తుక్కు పృథ్వీపకారమాక ఎన్నా త్నావై తదేనెత్తు ఆత్మసమర్పణత్తై చొప్పియుక్కిటత్తెన్దుమాన్; (౧) “ఎస తావిత్తమైదేన్” ఎన్నుమాపోలే. ఇతువకైప్పారుల్.

(నమః తే అస్తు) అప్పడి ఎనక్కాకై తవిర్న్దు ఉనక్కేయామ్బడి పణియరుళవేణుమ్; (౨) “మనక్కారామై మన్నియుణ్డోట్టాయ్నియుణ్డోట్టియాయ్” ఎన్నుమాపోలే; రుచియై ప్పిటప్పిత్తు త్తన్నేతాక పువకరియానిట్ట. మేల్వీళ్ళున్దు అర్థిప్పా నెన్నెన్నిల్;—రుచియై విళైప్పిత్తు స్వరూపజ్ఞానత్తై యుణ్డాక్కినవాతే స్వరూపానుగుణమానవడిమైయై ప్రాణిక్కితాన్, కూనికూన్నిమిర్న్దు యోగ్యతై పెన్ద్రవాతే, (౩) “వస్త్రే ప్రగృహ్యగోవింద మమగేహం వ్రజేతిన్దై” ఎన్దు మడిప్పిత్తాపోలే, ఇట్టమ్ ఆత్మావినుడైయ కోణాకైయాలే కణ్ణుకాలే నిమిర్త్తుక్కొణ్డానెన్దై; అహజ్కార మమకార మాకిట కోణాపోయ్ పారితస్త్రియై ప్రకాశితాలితే కైజ్కర్యరసత్తుక్కు యోగ్యమావతు. శ్రీమాలాకారరై అత్తుకాలే రుచియై ప్పిటప్పిత్తు (౪) “పునః పునః ప్రణమ్యాహ మాలాకారోతివిస్మితః” ఎన్దు తిరువడికళిలే విల్లుమ్బడి పణ్ణి అడిమైకొణ్డానితే.

(విశ్వభావన) మేల్ అపేక్షితమ్ శెయ్కైక్కు ప్రాప్తిశొల్లు కిటతు; విశ్వంభావయతీతి విశ్వభావనః; ఉరుమాయ్న్దు కిడన్ద విన్దజగత్తై యుణ్డాక్కినవ నలైయో? ఇల్లాతత్తై యుణ్డాక్కినవనుక్కు ఉళ్ళత్తుక్కురుగుణమ్ విళైప్పిక్కైవణియుణ్డో? * ముముక్షు సిస్పత్తు యావనో భగవత్సృష్టి.

(౧) తిరువాయ్-౨-౩-౪.

(౨) తిరువాయ్-౧౦-౧౦-౬.

(౩) వి-పు-౫-౨౦-౧౧.

(౪) వి-పు-౫-౧౯-౨౩.

(హృషీకేశ) సృష్టికాలత్తిర్ విలక్కుమ్ పరికరమై. ఇహాపి తు ఉన్నిన్దియజ్జళై తిరుత్తవాణ్ణామైయాలే విలక్కుమ్ పరికరముణ్డైయెన్నిల్; అవైయుమ్ నీయిట్ట వ్వుక్కన్టో? “హృషీకాణ్డిన్దియాణ్ణాహు స్తేమామిశోయతోభవాన్ | హృషీకేశఇతి ఖ్యాతః” ఎట్టమ్, (౧) “ఇరుడీకేశన నెమ్మిరా నిలజై యరక్కన్ కులమ్ మురుడుతీర్ త్తపిరాన్” ఎట్టమ్ శొల్లక్కడవతితే. ఇన్దియజ్జళుక్కు ఎన్నోడుణ్ణాన నమ్మన్దమ్ కర్మోపాధికమ్; (౨) “యశ్చక్షుషి తిష్ఠన్-వాచితిష్ఠన్” ఎన్దిటపడియే నిరుపాధికనమ్మన్దమ్ ఉన్పాడేయన్తో?

(మహాపురుష) శక్తియుణ్ణానాలుమ్ వల్లతెల్లామ్ శెయ్వా నుణ్డోవెన్నిల్; (పురుష) “పురు-బహు, ననోతీతి-పురుషః” ఎన్నుమ్మడియే మఱిత్తు ఉన్పాడు వరవేణ్ణాతపడియపేక్షితజ్జళై మికవుమ్ కొడుక్కవల్ల పరిమోదారనలైయో? (మహాపురుష) ఉన్నైయుమ్ ఉన్నుడైమైయెయుమ్ “భక్తానామ్” ఎన్దిటపడియే అర్థియాయ్కొడుక్కై; (౩) “సనర్వానర్థినో దృష్ట్యా నమేత్య ప్రతినన్ద్యచ” ఎన్నుక్కడవతితే.

(పూర్వజ) కీర్తించునై బౌదాగ్యననై అనుష్ఠానతాలే వివరిక్కిటతు. సృష్టేయోడు అవతారత్తోడు ఉపాయత్తోడు వాశియట ఇహివుపేటు తుడక్కమాన వెల్లాత్తుక్కుమ్ ముత్పాడనలైయో? (౪) “బహుస్యామ్” ఎన్టు ప్రయోజనముమ్ అభిమానముమ్ తన్నతాన ప్రాపాతి (౫) “సపికాకీ నరమేత” ఎన్నుమ్మిపుమ్ తన్నతాకచ్చొల్లి

(౧) తిరువాయ్-౨-౩-౧౦.

(౨) బృ-౫-౧-౫.

(౩) రా-అయో-౧౬-౨౭.

(౪) తై-౬-౬.

(౫) మహాపని.

దేవానాం దానవానాం సామాన్య మధిదైవతమ్ ।

సర్వదా చరణద్వంద్వం వ్రజామి శరణంతమ్ ॥ (౨)

ద్రోణిణే, అవతార త్రిలుమ్ సృష్టమానజగత్తిలే నష్టై యభిముఖక
 శాకకడవార్కు వెన్నుమ్ నోయాశైయాలే (౧) “సమ్భవా
 మ్యాత్మమాయయా” ఎన్ఱు సేచ్చెచ్చయాలేయాయితేయిరుప్పతు;
 (౨) “సః-దేనై రథితోజ్జే” ఎన్ఱు దేవర్కళుడైయవర్థిత్వమిలైయో
 వెన్నిల్: అశువ్యాజమ్; సాధుపరిత్రాణమే ప్రయోజనమ్. (౩) పరి
 త్రాణాయ సాధునామ్” ఎన్ఱుశొడగ్గి “ధర్మ సంస్థాపనార్థాయ
 సమ్భవామి యుగేయుగే” ఎన్ఱానితే. అర్జుననుడైయ యుద్ధప్రా
 త్సహసవ్యాజమాక స్వవిషయభక్తియోగజై అవతరిప్పిత్రాప్పీలే,
 (౪) “ ఉపాయోపేయ త్వేతదిహ తవ తత్వమ్ ” ఎన్ఱు ఉపే
 యభావత్తోపాతి ఉపాయభావముమ్ నిత్యమితే. ఒరుత్తన్ స్వీకరిత్ర
 పోతాక ఉపాయనూకితా నష్టితే. భోగవేళైయిలుమ్ పచ్చిలక్ష
 మడియి త్సెల్లలిత్కాట్టిల్ తన్నుడైయ ముత్తాడుతోద్రుక్తైక్కాక
 వితే తిరుక్కులై వాయ్నై తరుళిద్రు; ఇస్తభోగద్దాన్ అవిచ్చిన్న
 మాకవేణుమెన్ఱు అభినివేశమ్ పిన్దనుక్కు, అప్పోతు అవిచ్చిన్న
 భోగస్థానమ్ ఎజ్జేయోవెన్ఱు తేడవేణ్ణాతపడి (౫) “శ్రియాసార్థం జగ
 త్పతిః-ఆస్తే” ఎగ్గిటపడియే నిత్యవిభూతియిలే ఇవనుడైయ వరవాణు
 పార్ త్తిరుక్కితానితే. (౧)

(పదవురై) దేవానామ్-విష్ణుభక్తియుడైయ దేవర్కళుక్కుమ్
 దానవానాం - విష్ణుభక్తివిహీనరాన ఆసురప్రకృతికళుక్కుమ్

(౧) గీ-౪-౬.

(౨) రా.అ.యో.౧-౭.

(౩) గీ-౪-౮.

(౪) ర-స్త-౨-౪౪.

(౫) వాయు-౪౦.

సర్వదా-అనుకూల్యదశై యోడుప్రాతికూల్యదశై యోడువాశియః,
సామాన్య మధిదైవతమ్-సర్వసాధారణమాక పుణ్యలక్షణమ్ యిరు
క్తిః, తవ-దేవరీరుడైయ, చరణద్వంద్వమ్-శేర్ త్రియమైయడైయ
తిరువడికళై, శరణమ్-ఉపాయమాక, ప్రజామి-అధ్యవస్థికిఁ. (౨)

(౨ శ్లో-వ్యా-దేవానామిత్యాది) కీర్తనకై త్రిలే ఉపేయతై
నిర్ణయిత్తు, తత్త్విధ్యర్థకమాక ఉపాయతై అధ్యవస్థికిఁ. ఉపే
యత్తిలుమ్ తలైయాన ఉపేయతై లభితాప్సలే ఉపాయత్తిలుమ్
తలైయాన ఉపాయతై లభిక్కుప్పెల్లపడి; పుత్రపశ్వన్నాదికళైయే
ప్రాప్యమెన్దిరుప్పారుమ్, దేవర్కళై పుణ్య స్వర్గతై లభిక్కుయే
పురుషార్థమెన్దిరుప్పారుమ్, ఈశ్వరనయే పుణ్యవైత్తు ఇన్ద్రపదమ్
ముతలాన పదజ్జళైయే పురుషార్థమెన్ది అవస్థకలిలే లభిక్కు విరు
ప్పారుమా యిరుక్తిః సంసార త్రిలే సర్వాధికనాయ సమస్తకల్యా
ణగుణాత్మకనాయ ఉభయవిభూతినాయకనాయుక్తిః సర్వేశ్వరన్
తిరువడికళిలే నిత్యకై జ్ఞర్యతైయే పురుషార్థ మెన్దిరుక్కై యాకిఱ
వితు ఒరుత్తరుక్కుమ్ కిట్టువలొన్దనితే.

(౧) “మనుష్యాణాం సహస్రేషు” ఎన్టుమ్, (౨) “సమ
హాత్మా సుదుర్లభః” ఎన్టుమ్ అవన్త నక్కుమ్ దుర్లభమాయితే యిరు
ప్పతు; అతుపోలే ఉపాయజ్గళిలుమ్ వన్దాల్ కర్మయోగాద్యుపాయ
జ్గళై! పుణ్యలక్షణమ్ (౩) “కింజప స్మృత్యతే జన్మరన్త సంసార బన్ధ
నాత్” ఎన్దిటవడియే తిరునామజ్గళై పుణ్యలక్షణమ్, (౪) “దేశోయం
సర్వకామధుక్” ఎన్దిటవడియే దేశవిశేషజ్గళై పుణ్యలక్షణమ్,

(౧) గీ-౨-౩.

(౨) గీ-౨-౧౯.

(౩) భార-అను-౧౪౯.

(౪) నారసింహపు

ఆక ఇప్పడి చేతనభేదత్తోపాతి ఉపాయభేదముమ్ అసఖ్యాతమాక
చొల్లుకిఱ సంసారత్తిలే నుశకమాయ్ నిరసాయమా యరుక్కిఱ
సిద్ధోపాయపరిగ్రహమ్ కిడైప్ప తొన్టన్టై; అప్పడిప్పట్ట ఉపాయ
పరిగ్రహత్తై చొల్లుకిఱతు. ద్వయత్తుక్కు వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణుకిఱ
తాకిల్, అతిల్ క్రమమొట్టియ ముట్టుడ ప్రాప్యనిష్కర్షమ్ పణ్ణువా
నెన్నెన్నిల్, ఇప్పొప్పన్దాన్ ఇత్తలైయిల్ రుచియాల్ వన్ద తన్జిక్కై
రుచియే తొడజ్జి అత్తలైయాల్ వన్దతాకై యాలే ముట్టుడనిష్కర్షిత్తు
అనన్తరమ్ ఉపాయస్వీకారత్తై పుణ్ణుకిఱాన్;

“దేవానాం దానవానాం సామాన్య మధిదైవతమ్” ఎన్ఱు-
ఇ పుసాయస్వీకారత్తుక్కు అధికారి నియతియిలై యెగ్గిఱతు; దేవరక
ళాకిఱార్ - ఈశ్వరనుక్కు అనుకూలకోటియిలుళ్ళార్; దానవరాకి
ఱార్ - ప్రాతికూల్యత్తిలే వ్యవసితగా యిరుక్కుమవరకళో; (౧)
“విష్ణుభక్తిపరోదేవ్రా విపరీతస్తథాసురః ” ఎన్నక్కడవతితే; (౨)
“ద్వాభూతసర్గా లోకేస్మిన్ దైవ ఆసురపవచ” ఎన్ఱు ఇరణ్ణు
క్కుళ్ళే అన్తరూభైయితే సృష్టి.

(సామాన్య మధిదైవతం చరణద్వన్ద్యమ్) సర్వసాధారణ
మాన తిరువడికలై; ఇత్తాల్ సమృద్ధసామాన్యత్తై చొల్లుకిఱతన్ఱు;
ఆశ్రయణీయత్వే సమమాయిరుక్కిఱవడియై చొల్లుకిఱతు. ఇప్పడి
విశేషిక్కిఱతు ఎత్తాలేయెన్నిల్, విముఖరానకాలత్తిల్ ఆశ్రితవిరో
ధికళె స్టిట్టు అభీయచ్చెయ్యుమవ నాకై యాలే; (3) “అపుణర్ కైన్ఱుమ్
శలమ్బున్ద జ్గరుళిల్లాత్తన్ఱైయాళన్ ” ఎన్నక్కడవతితే; నిహన

జన్మగుణవృత్తరోదు ఇవద్ధౌ లుక్ష్మప్యరోదు వాశీయట ఎల్లా
ర్క్తుమ్ ఆదిత్యోదయమౌలీ ఎనక్తనక్తేన్తు పద్ధౌలామ్బుడియాన
తిరువడికళెనె.

రావణశిచ్చితైత్తిన్తువన్త శ్రీవిభీషణాధ్వాన్ (౧) “సర్వ
లోక శరణ్యాయ” ఎన్తు వల్లక్కుప్పేళిప్పద్ధౌలామ్బుడియితే యిరు
ప్పతు; (౨) “సమోహం స్వాభూతేషు” ఎన్తితే శరణ్యన్వార్తై,
(౩) “వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశం భవతి దుఃఖతః” ఎన్తు ఆశ్ర
యణయోగ్యమాన మనుష్యసామాన్యత్తిలే కృపై మిక్కితే యిరు
ప్పతు; పరదుఃఖాసహిష్ణుత్వ మితే కృపైయావతు; ఆశ్రయణవేల్తై
యిలే (౪) “యదినా రావణ స్వయమ్” ఎన్తానితే: (౫) “ఎల్లా
పులకుష్ తొమ్ముమాతిమూర్తి” ఎన్తుమ్, (౬) “పాతునిష్ట పాన్న
జ్ఞుర్” ఎన్తుమితే అభియుక్తర్వార్తై.

(సర్వదా) ప్రాతికూల్యమ్ వణ్ణుకటవేల్తైయేయానాలుమ్
రక్షకాపేత్తైయే వేణువతాక విషయీకరిన్తుమ్ తిరువడికళే; (౨)
“పాపానాం వా - కార్యం కరుణమాశ్లేణ” ఎన్నక్కడవతితే.
(౩) “ఈడుమెడుప్ప మిలీశన్” ఎన్తు ఆహ్వారు మరుళిచ్చెయితతుక్కు
మడి ఇతువితే. (౪) “అనాలోచిత విశేషాశేష లోకశరణ్య”
ఎన్తుత్తుక్కుమ్ ములతితువితే; (చరణద్వంద్వమ్) అన్యోన్యమ్ శేర్తి
య్యత్తై చ్చొల్లుకీటతు. ఉపాయమాక వనునన్దిక్కుమళవిలే వేతారు
ప్రయోజనమ్ వేణ్ణా; ప్రయోజనమున్ ఇతువే పోరుమెన్దిరుక్తై.

(౧) రా-య-౧౭-౧౫.	(౨) గీ-౯-౨.	(౩) రా-అయో-౨-౪౦.
(౪) రా-య-౧౮-౩౪.	(౫) తి-వాయ్-౩-౩-౫.	(౬) ౩-తిరువ-౮౮.
(౭) రాయ-౧౧౬.	(౮) తి-వాయ్-౧-౬-౩.	(౯) శరణాగతిగద్య

(శరణంప్రజామి) ఉపాయమాక వడైకిన్టేన్; కీర్తీస్సెన్
సర్వాధికారత్వమ్ సిద్ధోపాయతై క్కుటితైన్టే; సాధనాన్తరజ్ఞో అధి
కృతాధికారజ్ఞశాయితే యిరుప్పతు; “వజ-గతౌ” ఎన్నిట గత్యర్థమ్
బుద్ధ్యర్థమాయ్, అధ్యవసిక్తితేనెన్ట పడి; ఇత్తాల్ శరణ్యన్ సన్నిధి
వేడ్డా, ప్రాప్తియే అమైయుమెన్టే; ఆచార్య రుచిపరిగృహీతమాన
వాక్యత్తిల్ క్రియాపదత్తిల్ వర్తమాన నిర్దేశత్తుక్కు మడి “ప్రజా
మి” ఎన్నిట వర్తమాననిర్దేశమే; అతె గాణమాక ఉపదేశిత్తు
ప్పొగుకిటతుమ్-అతినుడైయ (౧) “సకృదేవ ప్రపన్నాయ ” ఎన్నిట
వాక్యజైప్పల్ల; ఆకసకృద్విధానమ్-ఈశ్వరవిషయీకారతైప్పల్ల;
ప్రాప్యరుచియాలే ప్రాప్తియశపుమ్ శెల్ల వనువర్తిక్కుడవతు రాగ
త్తాలే; (ప్రజామి) వీహిస్వీకారమ్ దేవతాముద్దిశ్య ద్రవ్య త్యాగ
రూపమాన యాగము మున్టిక్కే, తదజ్ఞమానప్రయాజాదిశుమన్టిక్కే
యిరుక్కితాప్పాలే ఉపాయస్వీకారముముపాయమన్ట, ఆతుక్కుజ్ఞము
మున్టిక్కే అధికారివిశేషణమాయ్ క్కిడక్కిటతు.

(తవ) (౨) “అప్యహం జీవితం జహ్యామ్” ఎన్టమ్, (౩)
“కపోతో వానరశ్రేష్ఠ కిం పునర్నద్విధోజనః” ఎన్టమ్ తన్నై
యత్తియమాటి శరణాగత పరిత్రాణమ్ పణ్ణిన కపోతోపాఖ్యానము
మరుశిచ్చెయ్త దేవరుడైయ, “చరణద్వన్ద్యం ప్రజామి” ఎన్టన్వ
యమ్.

ముతల్ శ్లోకమ్ ప్రాప్యసజ్జిహమానపోతు, ఇన్ద శ్లోకమ్ -
“నమస్తే” ఎన్నిట పదత్తుక్కు వివరణమాకిటతు, వివరణాపేట్టై

(౧) రా-య-౧౮-౩౩.

(౨) రా-తి-౧౦-౧౯.

(౩) రా-య-౧౮-౨౫.

ఏకస్తవమసిలోకస్య ప్రప్తా సంహారకస్తథా ।

అధ్యక్షశానుమంతాచ గుణమాయా సమావృతః॥ (3)

యెన్నెన్నిలో; (౧) “మద్యాజీమాం నమస్తుకు” ఎన్ను నమశ్శబ్దమ్ సాధనాంతరత్తుక్కుమ్ సాధారణ మాకైయాలే † శరణశబ్ద పర్యాయమ్ నమశ్శబ్ద తినుడైయ వివరణమాకిటతు; (౨) “గచ్ఛధ్వ మేనం శరణం శరణ్యో పురుషర్షభాః” ఎన్ను విధిత శరణాగతియ నుడైయ వనుష్ఠానవేళైయిలే “ద్రౌపద్యా సహితాస్పర్శ్వే నమశ్శక్రు ర్జనార్దనమ్” ఎన్ను నమస్సై ప్పణ్ణినార్కళి. అకైయాలే ఘన ప్రమాణతాలే శరణశబ్దపర్యాయమ్ నమశ్శబ్దమ్. (౨)

లోకస్య ప్రత్యక్షసిద్ధమాయుక్ష్త శ్రుతిసిద్ధమాయుముశ్చ సకల పదార్థజ్జలైయమ్, ప్రప్తా-స్పష్టితవన్, ఏకః-సహాయాంతర నిరపేక్ష నాన, త్వమ్-నీచిరువనే, అసి-ఆకితాయ్; తథా-అప్పడియే, సంహారకః-హితకామనాయ్ సంహరిక్కిటవనుమ్ నీయిరువనేయాకితాయ్; అధ్యక్షశాను-రత్యోపేతౌప్రతీక్షకనాయుక్ష్త, అనుమంతాచ-బద్ధకమాన కర్మజ్ఞళిలే ప్రవర్తియానిష్టాలుమ్ నిషేధియామల్ అనుమతిప్రదానక్ష్త పణ్ణుమవనాయుమ్, గుణమాయా సమావృతః-సత్వ రజస్తమోమయి యాన ప్రకృతియాలే చేతనరుక్కు స్వస్వరూపతై ఉత్పపడి యటి కైక్కు అసాధ్యనాయు మిరానిష్టాయ్; (3)

(3 - శ్లో - వ్యా—ఏకస్తవమసీత్యాది) కీర్తిరణ్ణుశ్లోకతాలే ప్రాప్యప్రాపకజ్జలై చ్చిల్లిల్లథాయ్, అన్త పుపాయస్వీకారత్తు క్కడి యా శరణ్యతైయై చ్చిల్లిల్లికిటతు మేలిల్ శ్లోకజ్జళి. అతి లిన్దశ్లోక

(౧) గీ.౧౨-౬౫. † శరణశబ్దమాకిట పర్యాయపదమ్-శరణశబ్దపర్యాయ నమశ్శబ్ద.

(౨) భార-ఆర-౧౦౯.

త్రిత్, అనన్తరమ్ శరణ్యతై క్కుఱుప్పాక అవనుడైయ జగత్తారణత్వప్రయుక్తమాన సర్వజ్ఞత్వాది మహాగుణజ్ఞతై చ్చొల్లుకీటతు.

(౧) “కారణస్తుధ్యేయః” ఎన్నిటపడియే ఉపాస్యమ్ జగత్తారణవస్తువానవోపాతి శరణ్యముమ్ జగత్తారణవస్తువేయితే. ఎజ్జనేయెన్నిల్; (౨) “యో బ్రహ్మణం విదధాతిపూర్వం యోవై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతితస్మై” ఎన్టు జగత్తారణవస్తువై చ్చొల్లి, “ముముక్షుర్వై శరణ మహంప్రపద్యే” ఎన్టు మోక్షసిద్ధిక్కుక అవన్తిరునడికళిల్ పణ్ణమ్ ప్రవత్తియై సోపానమాక విధిత్తితే.

[లోకస్యస్రస్థా-త్వమ్-ఏకః-అసి] లోకశబ్దత్తాలే “లోక్యత ఇతి లోకః” ఎన్నిట వ్యుత్పత్తియాలే ప్రత్యక్షసిద్ధమాయ్ శ్రుతి సిద్ధముమాయుళ్ళ సకలపదార్థజ్ఞభుక్కుమ్ స్రష్టావై; “త్వమ్” ఎన్నిటఏకవచనత్తాలే స్రష్టృన్తరవ్యావృత్తియై చ్చొల్లుకీటతు (౩) “అకా శాద్వాయుః, వాయోరగ్నిః, అగ్నేరాపః, అద్భ్యుః పృథివీ” ఎన్టు అచేతనజ్ఞభుక్కుమ్, (౪) “బ్రహ్మసృజత్” ఇత్యాదికళాలే చేతనర్ కుమ్ శ్రుతిస్మృతికళిలే కర్తృత్వమ్ శొల్లానిట్ట, ఈశ్వరనే సర్వ స్రష్టా వైన్నిటపడియెన్నెన్నిల్, చేతనాచేతనశరీరియానవన్ సర్వస్రష్టావాకైయాలే సర్వస్రష్టా ఈశ్వరనే; (౫) “స్వాత్ శరీరాత్ సిన్ధు త్సుర్వివిధాః ప్రజాః” ఎన్టు మనుః; (౬) “సఏవ సృజ్యస్సచ సర్గః రా నఏవ పాత్యత్తిచ వాల్యతేవ | బ్రహ్మద్వ్యవస్థాభి రశేషమూర్తి ర్విష్ణుర్వర్ణిష్టో వరదోవరేణ్యః” ఇతి పరాశరః; (౭) “తదభిధ్యానా దేవతు తల్లిజ్ఞాత్యః” ఇతి సూత్రమ్.

(౧) అధర్వశిఖా,

(౨) శ్వే-౬.

(౩) తై-౭.

(౪)

(౫) మను-౧-౨.

(౬) వి-పు-౧౨-౨౧.

(౭) బ్రహ్మసూ-౨-౩.

ఏకపదతాలే సహాయాన్తరనిరపేక్షతైయై చ్చొల్లుకిటతు,
(౧) “ఏకాకీ నరమేత” ఎన్ఱు ఇన్ఱుపుతన్న తానపడిశొల్లుకిటతు. (౨)
“బహుస్యాం ప్రజాయేయ” * ఎన్ఱు ఇవనుడైయ ప్రయోజనముమ్
అభిమానముమ్ తన్న తెన్ఱిటతు. (౩) “ఏకమేవా ద్వితీయమ్” ఎన్ఱు
సహకారి నైరపేక్ష్యమ్ శొల్లుకిటతు; ఇన్ఱు సహాయాన్తరనైరపేక్ష్య
న్ఱనై (౪) “తనిమాప్పకథై ఎన్ఱాన్ఱుమ్” ఎన్ఱిటపాట్టిలే ఆత్మార్థులి
చ్చెయ్ తారిఁతే; ఇత్తాల అర్థిత్వనిరపేక్షమాక వివత్తై యున్ఱాక్కి
నవన్ అర్థిత్వముమున్ఱానాల్ రక్షిత్తచ్చొల్లువేన్ఱావితేయన్ఱై, చరమ
శ్లోకత్తిల్ ఏకపదమ్ ఉపాయనైరపేక్ష్యతై చ్చొల్లుకిటతు. ఇన్ఱు ఏక
పదమ్ ఉత్పాదకత్వత్తిల్ నైరపేక్ష్యతై చ్చొల్లుకిటతు.

(తథాసంహారకః) సృష్టియోపాతియుమ్ హితకామనాయ్
సంహరిక్కితాయ్ నీ యొరువనుమే యన్ఱొ? పురుషార్థోపయోగియాక
శరీరత్తైక్కిడుక్క, ఇత్తైక్కిన్ఱు పరహింసాదికలిలే ఇట్టిన్ఱు అతిప్రవృత్త
నాయ్ తనై నశిప్పిత్తుక్కిళ్ళునుళవిలే అన్ఱు శరీరత్తైయుమ్ అట్టియ
చ్చెయ్ కై హితమేయితే. ఇత్తాల్ అమ్ శరణ్యతైయై చ్చొల్లుకిటతు.
ఇవన్ఱనై ఇవన్ కైయిల్ కాట్టిక్కిడామైయాలే.

(అధ్యక్షశ్చ) “సృష్టిప్రయోజనమాన మోక్షరుచి ఇవర్క
ళుక్కు ఉన్ఱాకవత్తై” ఎన్ఱు అవసరప్రతీక్షనా యిరుక్కిటపడియై
చ్చొల్లుకిటతు; (౫) “ఆశ్వాత్ తుభీతరువాయ్ కన్ఱుకొళ” ఎన్ఱు
క్రడవతితే; పురుషార్థసాధనమాన స్వశరీరజ్ఞొన్ఱు పురుషార్థత్తి లిట్టి
కై యన్ఱిక్కై సృష్టిసంహారత్తుక్కై విషయమావతే ఇన్ఱై” ఎన్ఱు ఇవ

(౧) మహోప.

(౨) తై. ఆ.

(౩) ఛా-౬-౨.

(౪) తి-వాయ్-౮-౧౦-౮.

(౫) ౪-తిరువ-౬౦.

* ఇతిన్ఱుడైయ

శ్రీశ్రీనుజ్జయ వనర్థై యనుసన్నితిరుక్కిటపడియై చొల్లుకిటలెన్దు
మామ్; (౨) “వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశం భవతిమఃఖతః”
ఎన్నక్కడవతితే; ఇప్పడి యిరుక్కిటవన్ పురుషార్థై యపేక్షితాల్
రక్షిక్కచొల్లవేణ్డావితే.

(అనుమంతాచ) విషయాన్తరజ్గళిత ప్రావణ్యత్తాలే తత్సా
ధనమాన బద్ధకకర్మజ్గళితే ప్రవర్తియానిష్టాలుమ్ అజ్గణ్ణ నాయ్కొణ్ణ
నిషేధిక్కమ్బూతే నిఱుమ్; ఎత్తాలే యెన్నిల్, “క్షుద్రప్రయోజ
నత్తుక్కాకవాకిలుమ్ నమ్పక్కలిలే వరప్పెల్లలోమ్; సర్వశక్తి
యాన నాముళోమితే; ఇడమ్వందవిడత్తిలే రక్షిక్కితోమ్” ఎన్నుమ్
నినైవాలే; ఇప్పడి వత్సలనానవన్ ఇత్తలై ఇశైన్దాల్ హితకామ
నెన్నుమిడమ్ శొల్ల వేణుమొనెన్దు కరుత్తు.

(గుణమాయా సమావృతః) ఇప్పడి ఇవర్కల్ బహిర్ముఖ
రాకైక్కడి యెన్నెన్నిల్; గుణమయియాన మాయైయాలే మత్తైక్క
ప్పడుకైయాలే; (౧) “భగవత్స్వరూప తిరోధానకరీమ్” ఎన్నిటపడి
యే ఇచ్చేతననై మాయై మత్తైక్కైయాలే అవనైయుమ్ మత్తైత్త
తామితే; తన్నుడైమైయానవివన్ గుణవశ్యనాయ్ పాయ్నిన్దు
జ్ఞానత్తిలే కలగ్గిసాల్ ఇగ్గుణసమ్బన్ధ మిన్దిక్కే సర్వజ్ఞానానవనే శరణ్య
నాక వేణుమెన్దు కరుత్తు. (౨) “సత్త్వాదయోన స నీశే యత్రచ
ప్రాకృతాగుణాః” ఎన్నక్కడవతితే. ముతల్ శ్లోకమ్ సర్వసజ్గహ
మానహాతు ఇశ్లోకమ్ “విశ్వభావన” ఎన్నిటపడి తిన్నుడై య వివరణ
మాకిటతు.

(3)

సంసారసాగరంఘోర మనస్త క్లేశభాజనమ్ ।

త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః॥ (౪)

(పదవురై) మనీషిణః-మనస్సై విషయాదికళిత శైల్లవృట్టా మల్ జయి త్తిరుక్కుమవర్కళి, త్వామేవ - మోక్షప్రదనాన ఉన్నెయే, శరణమ్-నిరపేక్షోపాయమాక, ప్రాప్య-స్వీకరిత్తు, అన స్తక్లేశభాజనమ్ - అసఖ్యతమాన దుఃఖజ్ఞభుక్కు ఆకరమాయ్, ఘోరమ్-అత్యస్వరూపతై నశిప్పిక్కెయాలే మికవుమ్ కొడియ తాయ్, సంసారసాగరమ్-స్వయత్తుత్తార్ కడక్కవరితాన సంసార మాకిట నముద్రతై, నిస్తరన్తి-కడక్కితార్కళి. (౪)

(౪-శ్లో-వ్యా) జనిస్థితిలయజ్ఞభుక్తాశ్రయమాకైయుమ్ సహ కారినైరపేక్ష్యముమితే భగవల్లక్షణమ్. అతు - ఇశ్లోక త్తిట్పల్లు కిటతు. (సంసారసాగర మిత్యాది) కీర్తించున్న భగవత్తారణత్వమ్- (౧) “కారణస్తుధ్యేయః” ఎన్తుమ్, (౨) “యో బ్రహ్మణం విద ధాతిపూర్వమ్” ఎన్తుమ్, “ముముక్షుర్వై శరణ మహంప్రపద్యే” ఎన్తుమ్ ఉపాయద్వయత్తుక్కుమ్ సాధారణమాకైయాలమ్ ప్రపత్తి ఉపాసనత్తుక్కు అజ్ఞమావతోచ్చేయ స్వతన్త్రోపాయ మేనైక్కు అను స్థానముణ్ణోవెన్న; స్పష్టియిల్ కర్మభవితవర్కళిలే తద్దాముడైయ మనస్సుక్కు నిర్వాహకరాయరుప్పార్ శిల్ ఉన్నెయే ఉపాయ మాకప్పూర్తి సంసారతై క్కడవా నిత్పార్కళెన్నిటతు. ఇత్తార్ ప్రపత్తిక్కు ప్రమాణ ప్రసిద్ధియేయన్తు ఉళ్ళుతు; శిష్టాచారము ముడైన్నిటతు.

సంసారమాకిటతు- అవిద్యా కర్మ వాసనారుచి ప్రకృతి సమ్మన్ధజుమ్, పడ్భావవికారజుమ్; పుత్ర మిత్ర కళత్రాదికజుమ్ తత్కార్యమాకై యాలే సంసార శబ్దవాచ్యజ్ఞభాకిటన విత్తనై. (౧) “జన్మ సంసారబన్ధనాత్-ముచ్యతే” ఎన్మ జన్మాదికలై కార్య పర్గజ్ఞాకపుమ్, అవిద్యాదికలై కారణవర్గమాకపుమ్ శొల్లిన్ద్రోత్తే.† పరిచ్ఛేదిక్-వొణ్ణమైయాలుమ్ తస్మక్-లిఖిన్ద్రారై కొణ్ణ ఇభీయు మతాకైయాలుమ్ పుకలా మిత్తనై పోక్కి; పుక్కాల్ తన్దామార కరై యేట ప్పెణ్ణమైయాలుమ్ ఇత్తై సాగరమాక నిరూపిక్కిటతు.

(ఘోరమ్) ‡ కొడితాయరుక్కై, అతాకిటతు-సర్వర్కుమ్ దుఃఖమెన్మ మిశలామ్ నరకాదికలై పో లన్మిక్కే ఆత్మాపుక్కు వినాశహేతువా యరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్, (౨) “ఇన్మముతెన న్నోన్మి” ఎన్మ ముకప్పిలే ఆకర్షకమా యరుక్కుమ్ తన్మై యుడై త్తాయరుక్కై; అహజ్కారసద్ధిక్కుమ్ విషయాన్తరభోగత్తుక్కుమ్ సంసారికల్ ఉపాయానుష్ఠానమ్ పణ్ణకితార్ కళితే. (అనన్తక్షేత్రభాజ నమ్) తాపత్రయదుఃఖత్తాచే తొకైయన్ద్రోత్తే శ్లేశత్తుక్కెల్లామ్ ఉత్పత్తిస్థానమాయరుక్కై. (౩) “నలమన్దమిల్ల తోర్నాడు” ఎన్మ ఒరు దేశవిశేషత్తిర్ సుఖత్తుక్కు ముడివిల్లాతాపోలే, ఇతిర్ దుఃఖత్తుక్కు ముడివిల్లె యెన్దై.

(త్వామేవ శరణం ప్రాప్య) తారతమ్యత్తై యుడైత్తాన సంసార త్తినుడైయ కొడుమైయై చ్చొల్లిన్ద్రోత్తే. ఇత్తై క్కడ

† జన్మజరామరణ గర్భనిరయయాతనాది స్సంసారస్య కార్యవర్గః ప్రభు శ్యతే; సంసార ఇతి చ అవిద్యాకర్మవాసనారుచి ప్రకృతిసంబన్ధరూపః కారణవర్గః; తాభ్యాం బన్ధనంపరమపదప్రాప్తి ప్రతిబన్ధః. ‡ కొడితాయ్.

(౧) భార-అను-౧౪౯. (౨) తి వాయ్-౩-౧౮. (౩) తి-వాయ్-౨-౮-౪.

పీక్కు ముపాయత్తినుడైయ సాలభ్యతై చ్చొల్లుకిటతు. (త్వామ్)
 “ఏక స్తవమసి” ఎన్నిట శ్లోక త్తిత్ జగత్కారణత్వప్రయుక్తమాన
 మహాగుణజ్ఞలైయుడైయ వునై ౨; అవధారణతాలే జగత్సృష్టియిత్
 పహాయాస్తర నైరపేత్యమ్బాలే ఉపాయభావత్తిలుమ్ సహకారి
 సాపేక్ష నల్ల నెన్నిటతు. (౧) “త్వమేవోపాయ భూతోమే భవ”
 ఎన్నిట వితినుడైయ ఉపబృంహణమాన శాస్త్రత్తిలుమ్ ఇన్ద నైరపే
 త్యమ్ ఉక్తమితే. (౨) “మామేవ యే ప్రపద్యస్తే” ఎన్నితే శర
 ణ్యన్ వార్తాయమ్; ఆచార్యసేవైయుమ్ ఇవ్వవధారణత్తుక్కు
 తాత్పర్యమితే.

“శరణమ్” ఎన్టు ఉపాసనచై వ్యావర్తిక్కిటతు. “ప్రజామి
 శరణం తవ” ఎన్నిటవిడత్తిలే ప్రజామియునుడైయ స్థానత్తిలే
 “ప్రాప్య” ఎన్నిటతు - భగవల్లాభత్తోపాతి ఉపాయభావముమ్ సులభ
 మెన్టు తోడ్బుక్కైక్కాక; (౩) “ఆతెనక్కు నిన్ పాతమే శరణాక
 తన్దోభీదాయ” ఎన్టు ఇవ్వపాయప్రసిద్ధియై భగవత్ప్రసాదకార్య
 మాక ఆత్మార్థ రుచిచ్చెయ్ తారితే. (నిస్తరన్తి) ఉన్నాలే ఇతైక్కు
 డప్పర్ కళే. (మనీషిణః) మనోజేతారః-మనీషిణః. విషయాన్తరప్ర
 వణమాన మనస్సైయుమ్ సాధనాన్తరప్రవణమాన మనస్సై
 యుమ్ జయి త్తిరుక్కుమవర్ కళే.

(౪) “సంసారార్ణవ మగ్నానామ్” ఎన్టు శాస్త్రాన్తర త్తిలే
 ఇతైఉపబృంహి త్తితే. ముతల్ శ్లోకమ్ సజ్జిహమానపక్ష త్తిత్ “నమ
 స్తే” ఎన్నిటపదచైప్పర్బి ఉదిక్కిటతు ఇశ్లోకముమ్. ఇరణ్డామ్ శ్లోక
 ముమ్ అతినుడైయ వనుష్ఠానప్రకారమ్ శొల్లుకిటతు; అతినుడైయ

(౧) విష్వక్సేన-

(౨) గీ-౨-౧౪.

(౩) తి-వాయ్-౫-౨-౧౦.

(౪) వి.భర్గే-

న తేరూపం నచాకారో నాయుధాని నచాస్పదమ్ ।

తథాపి పురుషాకారో భక్తానాం త్వం ప్రకాశనే॥ (గీ)

ప్రావణ్యత్తుక్కాక ఫలపర్యస్తమాన శిష్టాచారమ్ శొల్లుకటతు ఇ శ్లోకమ్. (౪)

(పదపురై) రూపమ్ - ఉన్నుడైయ, దివ్యాత్మస్వరూప మానతు, తే-ఉన్నుడైయ ప్రయోజనత్తుక్కాక. న-ఇరాతు; (సర్వ నియ స్తృత్వాకారమ్ కులైన్దు అశ్రిత పారత స్వీరూపాకారత్తై భజి క్కుమెన్తుపడి). ఆకారశ్చ-దివ్యమజ్గళవిగ్రహముమ్, తే-న-త్వదర్థమాయిరాతు; ఆస్పదంచ-పరమపదమ్ ముతలాన భోగస్థానజ్గళుమ్, తే-న-త్వదర్థమాయిరాతు. (ఇవై యెల్లామ్ అశ్రితాధీనమా యిరుక్కుమెన్తుపడి) భక్తానాం-త్వమ్ - భక్తర్కళుడైయ ఉడైమైయాననీ తథాపి-ఇప్పుడి స్వరూపాదికలై అశ్రితార్థమాక్కి వై త్తిరుక్కచ్చయ్ తేయుమ్, పురుషాకారః - పురుషనూక్తాదికళిల్ ప్రతిపాద్యమాన సర్వాధికత్వాకారమ్ కులైయాతననాయ్, ప్రకాశనే-(ఇప్పడిప్పట్ట సర్వాధికవస్తు అశ్రితపరత స్త్రీమా యిరుప్ప తేయెన్తు) విస్మయనీయ మాన కల్యాణగుణజ్గళాల్ విశిష్టానిన్టాయ్. (గీ)

(గీ-శ్లో-వ్యా) (న తేరూపమిత్యాది) “త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి” ఎన్తు ఉన్నెయే ఉపాయమాకప్పన్త్రి సంసార త్తై క్కడక్కుమవర్కళుక్కు ఉన్నెయుమ్ ఉన్నుడైమైయెయుమ్ అనుకూలమాక్కి నైప్పతీఎన్దిటతు ఇత్తాల్; అశ్రితర్ తజ్గళైయుమ్ తజ్గళుడైమైయెయుమ్ ఈశ్వరనుక్కాక్కివైక్కిటతు స్వరూపత్తాలే; అవన్ తన్నెయుమ్ తన్నుడైమైయెయుమ్ అవర్కళుక్కాక్కివైక్కిటతు వాత్సల్యసౌశీల్యాదికళాలే; ఆకై యాలే ఇత్తాల్ వాత్సల్య

సాశీల్యాదికలై చొప్పిల్లుకీటతు, ఇత్రాలుమ్ శరణ్యతైయై చొప్పిల్లుకీటతు; క్కీర్ “ఏక స్వమసి” ఎస్టెట్లొక త్తిత్తున్న స్వామిత్య సాలభ్యజ్ఞభో పాతి వాత్సల్య సాశీల్యజ్ఞభుమ్ శరణ్యలక్షణమాకై యాలే.

(నశేరూపమ్) “రూపమ్” ఎన్దు దివ్యాత్మస్వరూపత్తై చొప్పిల్లు కీటతు; “అకారమ్” ఎన్దు దివ్యవిగ్రహత్తై మేలే శొల్లుకై యాలే; ఇ శ్లోకత్తాల్ స్వరూపాదికల్ ఇవనుక్కిల్తై యెన్దిట తెజ్జనేయెన్నిల్, “తే” ఎన్దు నిర్దేశిత్తువైత్తు స్వరూపాదికలై నిషేధిక్కియాలే; నిషేధిక్కిటతు ఎవ్వాకారత్తాలే యెన్నిల్, స్వరూపాదికళాలే దేవర్ కొళ్ళున తొరుకార్యమిల్తై యెన్దు స్వార్థత్తై నిషేధిక్కిటతు.

(తే-రూపమ్-నతే) ఉన్నుడైయ దివ్యాత్మస్వరూపముమ్ ఉనక్కా యిరారు; ఆశ్రితరక్షణత్తు క్కనుకూలమాయిరుక్కిల్ స్వత స్త్రీమాయిరుక్కిటవతు పరత స్త్రీమా యిరుక్కిలుమిరుక్కుమ్; (౧) “మయిభృత్యే స్థితే దేవానా జ్ఞాపయత కిం నృపైః” (౨) “కింజురా సముపస్థితా” ఎన్దుమ్ శొల్లక్కడవతితే. సర్వనియత్తా వాసవన్ ఒరు సంసారిక్కు పుత్రనానానితే. ఇతితే ఆశ్రితార్థమాన స్వరూపాస్వధాభావమ్.

ఇన్ద స్వరూపశబ్దత్తాలే స్వరూపాశ్రయమాన జ్ఞానశక్త్యాది కల్లేయు ముపలక్షిక్కిటతు, ఎత్తాలే యెన్నిల్, ఇశ్లోకత్తై విపరి క్కిట కూరత్తాత్వాన్, (౩) “ప్రవరగుణగణాశ్చ జ్ఞానశక్త్యాద యస్తే” ఎన్దానితే. (౪) “యస్సర్వజ్ఞ స్సర్వవిత్” ఎన్దు శ్రుతిసిద్ధ మాన సర్వజ్ఞతైయైయుడైయవన్, ఆశ్రితార్థమాక (౫) “అవి జ్ఞాతా” ఎన్దు అజ్ఞనుమాయ్, అయిధమేదేనెన్దు అయిధమేడుత్తు

(౧) (౨) రా-బా-౩౧-౪. (౩) వర-స్త-౬౩.

(౪) ముద్ద-౧-౧-౩. (౫) భార-అను-౧౪౯.

అసత్యసజ్జల్ప నానానితే. (౧) “అసన్యాధీనత్వం తవ కిలజగుర్వై దికగిరః పరాధీనం త్వాంతు ప్రణతపరతన్త్రం మనుమహే! ఉపా లమోఽభ్య యంభోశ్రయతి బత సార్వజ్ఞ్యమపితే యతోదోషం భక్తే ష్విహావరదనైవా కలయసి” ఎన్టు ఆధ్వానుష్ ఆశ్రితవిషయ త్తిల్ పారతన్త్ర్యతైయుష్ తద్గతదోష త్తిల్ అజ్ఞతైయైయుష్ శోన్నానితే.

దివ్యవిగ్రహముష్ ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కునుకూలమాన ప్రకా ర తైయుడైత్తాయరుక్కుమ్; పరమపద త్తిల్ సూరికళుక్కు భోగ యోగ్యమాయరుక్కుమ్; పూహజ్గళిల్ వందాల్ శ్వేతదీప్వవాసి కళుక్కు భోగయోగ్యమాయరుక్కుమ్; బ్రహ్మదికళుక్కు ఆశ్రయ ణీయమాయరుక్కుమ్; విభవజ్గళిల్ వందాల్ అతీన్ద్రియమాన విగ్ర హతై సాధుపరిత్రాణార్థమాక ఇన్ద్రియగోచరమాక్కి అనుభవిష్పిక్కు చ్చార్ త్తాల్ అనుభవిక్కులాయరుక్కుమ్; ఇన్ద్ర వాకారశబ్దత్తాల్ ఆకారాశ్రయమాన దివ్యాభరణజ్గళైయు ముపలక్కిఁకొను, (౧) “భూషణా న్యాయుధాని” ఎన్టానితే ఆహ్వానుమ్. (౨) “వస్త్రాణ్య భరణానిచిత్రం వినాకైకయా పుత్రం భరతం ధర్మచారిణమ్” ఎన్టు వైయుష్ ఆశ్రితార్థమాయితే ఇరుప్పతు.

(ఆయుధాని) ఇవైయుష్ ఆశ్రితవిరోధి నిరసనత్తుక్కు ఆయు ధమాయుష్ వినైయధ్దు అనుభవిచ్ఛార్ క్కు ఆభరణమాయు మిరుక్కుమ్; (౩) “ఎపిపీతుమ్ కై క్కులాసేమియాన్ నమ్మేల్ వినై కడివాన్” ఎన్టుమ్; (౪) “కూరారాభి వెణశజ్జేన్ది కొడియేన్బాల్ వారాయ్” ఎన్టుమ్, (౫) “శక్లెన్నుమ్ శక్కురమెన్నుమ్ తుహ్

(౧) పరదస్త-౨౦-

(౨) రా-యు-౧౨౪.౬.

(౩) పెరియతిరువ-౮౭.

(౪) తి-వాయ్-౬-౯-౧.

(౫) తి-వాయ్-౪-౮-౯.

యెన్నుమ్” ఎన్నుమ్ శొల్లక్కడవతితే. (౧) “పరిజన పరిబర్హాభూషణాన్యాయుధాని” ఎన్నిటవడియే పరిజనపరిచ్ఛదజ్జళుక్కు ముపలక్షణమాయ్, (౨) “యత్రపూర్వే సాధ్యాస్సన్తిదేవాః” (౩) “అడియార్కళో కుథ్రాజ్జలైయుడన్ కూడువతెన్దు కౌలో” ఎన్నుమ్ ఆశ్రితర్క్కు ప్రాప్యమాయితే పరిజనమిగుప్పతు; పరిచ్ఛదజ్జళుక్కు-సూరికోటియిలే అస్తరూళమా యిరుక్కుచ్చెయ్తేయుమ్; నిత్య సూరికళుక్కు కైజ్జుర్యోపకరణ మాయితే యిరుప్పతు; (నచాస్పదమ్) పరమపదమ్ ముతలాన భోగస్థానజ్జళుమ్ తనక్కు భోగస్థాన మన్తి కేక్కు ఆశ్రితర్క్కుక నిష్ట నిలైకళిలేకాట్టి అనుభవిక్కు చ్చుమై స్తవైయా యిరుక్కుమ్.

(తథాపి పురుషాకారః) ఇప్పడి యిరుక్కుచ్చెయ్తేయుమ్ పురుషప్రకారనాయిరుక్కిట విరుప్పు ఎప్పోతుమ్ కులైయాతే యిరుక్కుమ్. (౪) “పురుష ఏవేదం సర్వమ్” (౪) “సహస్రశీర్షా పురుషః” ఎన్నుమ్ వేదాస్తజ్జళిలే సర్వాధికనాకపూతి షోరుకిటవన్, ఇప్పడి ఆశ్రితాధీననానెన్నిట మహాగుణమ్ తోబ్బుకైక్కాక.

(భక్తానాం త్వమ్) భక్తర్కళుక్కు+ యిరుప్పతు. అవర్కళో ఉనక్కా యిరుక్కుమిరుప్పు-స్వరూపత్తాలే; నీ అవర్కళుక్కు యిరుక్కు మిరుప్పైక్కుటిత్తు ఉన్నజైయ తాదర్థ్యమ్ ఆశ్రితస్జ్జల్పత్తాలేయా యిరుక్కుమ్; ఇత్తై (౧) సకలమేతత్సంశ్రితార్థంచకర్థ” ఎన్నానితే ఆధ్వానుమ్; “పరిజన పరిబర్హాభూషణాన్యాయుధాని ప్రవ

(౧) పర-స్త-౬౩.

(౨) పురుషసూక్త.

(౩) తి-వాయ్-౨-౩-౧౦.

(౪) పురుషసూక్తిమ్.

† ఇరుప్పతి.

స్తే పకిచ్చిత్పరోక్షం తే ప్రత్యక్షోసి కన్యచిత్ ।

స్తే స కిచ్చిదసిద్ధం తే సచసిద్ధోసి కన్యచిత్ ॥ (౬)

రగుణగణాశ్చ జ్ఞానశక్త్యాదయస్తే । పరమపద మధాన్తాన్యాయై
దేహస్త ధాత్మా వరద సకలమేతత్సంక్రితార్థంచకన్ధ”

(ప్రకాశనే) స్వతస్త్రిసుక్కు తద్విగుఢమాన పారతస్త్రిమ్
అనుపపన్నమన్తోవెన్నిల్; ఇతిహాసపురాణజ్ఞళితే (౧) “యద్వినాభ
రతం త్వాశ్చ శత్రుఘ్నశ్చాపిమానద । భవేన్నమ సుఖంకిచ్చి ద్భస్మ
సాత్కురుతాం శిఖి” ఎన్టుమ్ (౨) “సస్పష్టాత్నా సు హృత్సుచ”
ఎన్టు మిత్యాదికళితే ఆశ్రితపరతస్త్రినామ్ ప్రకాశియా నిన్టాయె
న్నుతల్; ఆశ్రయిప్పార్కు ఎళియనాక ఉజ్జ్వలియా నిన్టాయెన్ను
తల్; ముతల్ శ్లోకమ్ సజ్గహమానపక్షత్తిల్ “హృషీకేశ” ఎన్టి
పదత్తిన్ వివరణమాయరుక్మిఅతు ఇశ్లోకమ్. అప్రాప్తమాన విష
యాన్తరజ్ఞళిత నిన్టుమ్ మీట్టు తనైయేవిషయమాక్కుచై యాలే;
అప్రాప్తజ్ఞళితనిన్టుమ్ మీట్టు ప్రాప్తజ్ఞళితే అన్వయిప్పికై నిర్వా
హకకృత్యమితే. (౧)

(పదవురై) తే-ఉనక్కు, పరోక్షమ్-అప్రత్యక్షమానతు, స
కిచ్చిత్-ఒన్టుమిల్లై; కన్యచిత్ - ఒరువర్క్కుమ్, ప్రత్యక్షః - కణ్ణాల్
కాణక్కుడియవనాక, నాసి-ఆకితాయిల్లై; తే-ఉనక్కు, అసిద్ధమ్-
అసాధ్యమానతు, సకిచ్చిత్-ఒన్టుమిల్లై; త్వమ్-నీ, కన్యచిత్-ఒరువర్
క్కుమ్, సిద్ధః-తే ముయచ్చియాలే ప్రాపిక్కుక్కుడియవనాక,
నాసి-ఆకితాయిల్లై. (౬)

(౬-శ్లో-వ్యా-నైవకిచ్చిదిత్యాది) “ఏకస్త్వమసి” ఎన్నిటశ్లోక త్రిత్ జగత్కారణత్వప్రయుక్తమాన స్వామిత్వసాలభ్యజ్ఞభుజ్ఞానాలుమ్ క్షీణశ్లోక త్రిత్ తన్నైయుమ్ తన్నుడైమైయైయుమ్ ఆశితార్థమాక్కిన వాత్సల్యసౌఖ్యజ్ఞభుజ్ఞానాలుమ్ జ్ఞానశక్త్యాదికళితైయాకిత్ శరణ్యనాకకూడాతు; అతుక్కాక జ్ఞానశక్త్యాదికళై చ్చిల్లుకిటతు ఇశ్లోక త్రిత్; మున్ను ఉక్తమానగుణజ్ఞత్ ఆత్మతర్కు అవనై విషయాకర్మైక్కు ఉలుప్పమిత్తనైయైయై అభిమతసిద్ధిక్కు జ్ఞానశక్తికళోవేమిమితే;

(నైవకిచ్చిత్సరోక్షంశే) [తే-పరోక్షం న కిచ్చిదేవ] ఉనక్కు అప్రత్యక్షమాయరుప్ప తొన్టుమిత్తై; (౧) “యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్” ఎన్నిటపడియే సర్వజ్ఞ నైయుమ్, (౨) “స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియాచ” ఎన్టు స్వతస్సర్వజ్ఞత్వమ్ సత్ప్రాయుక్తమైయుమ్, (౩) “యోవేత్తి యుగపత్సర్వం ప్రత్యక్షేణ నదాస్వతః” ఎన్టు యుగపత్సాత్మాత్మారముమ్ ప్రమాణసిద్ధమితే; అప్పడిప్పట్ట దేవర్కు ఎన్నుడైయ స్వరూపరూపాధాత్మ్యతైయుమ్, స్వరూపానురూపమాన ప్రాప్యస్వరూపతైయుమ్, తద్విరోధిప్రకృతినమ్మన్ద మెన్నుమిడతైయుమ్, ప్రకృతినమ్మన్దతాలే నాన్ పుకాతనరకమిత్తై; నాన్ నుత్తైయాత గర్భమిత్తైయెన్టుమ్ నాయాలే విణ్ణప్పమ్ శైయ్యవేణువతొన్టుడో; ఇన్నముమ్ నాన్ అజీన్దవళవన్తో విణ్ణప్పమ్ శైయ్యలావతు; ప్రవాహరూపేణ అనాదియాయ్ పోస్సన్దవెన్నుడైయ అకృత్యకరణాది పూర్వవృత్తమ్ పట్టికపోస్సదేవరై యైయైయైయైయైయైయై? అజీన్దు విణ్ణప్పమ్ శైయ్యలాన విజ్ఞానప్రకారన్దాన్ వేటటివారుడో? ఇవన్ద్రోత్

ఎనక్కు ఒరుజ్ఞాన మిల్లాతాప్పలే దేవర్క్కుమ్ అజ్ఞాతమాయిరుప్ప తొన్ములై.

(కన్యచిత్ - సప్రత్యక్షిసి) (౧) “న సన్దృశే తిష్ఠతి రూపమస్య నచక్షుషాపశ్యతి కశ్చనేనమ్” ఎన్ఱు ఒరువర్క్కుమ్ చక్షుర్విషయనలై; అన్వయ వ్యతిరేకతాలే దేవరుడైయ అతీన్ద్రీయత్వతై దృఢీకరిక్కిఱతీతే శ్రుతితాన్; ఇప్పడిప్పట్ట దేవరై ప్రత్యక్షిక్కుమ్మొత్తు అనైక్కు ఉతవినాప్పలే ఆవిర్భవిత్తు క్కాట్టక్కాణుతల్; అవతరిత్తు క్కాట్టక్కాణుతలిఁటే; మయర్వఱ మతినలమరుళ పెన్ద్రొన్ద్రావార్వారుమ్, (౨) “వాశ త్తడమ్బోల్ వరువానే యొరునాళొ కాణవారాయే” ఎన్ఱు కాణవాళైప్పట్టారి త్తనై యితే. తామ్ కాణయత్నమ్ పణ్ణిత్తలిర్; (౩) “కదాను సామోత్కరవాణి చక్షుషా” ఎన్ఱితే ఆళవన్దార్ వార్తైయుమ్,

(తే - అసిద్ధం నకిళ్ళిదేవ) (౪) “పరాస్యశక్తి ర్వివిధైవ శ్రూయతే” ఎన్ఱిఱపడియే సర్వశక్తియాన దేవర్క్కు ఆశ్రితరక్షణత్తిఁ అఘటితమెన్ఱు కై వాఙ్గవేణువ తొన్ముణ్ణో? సజ్కల్ప మడియాక సర్వముమ్ సిద్ధమన్ఱో? (౫) “సజ్జీవయన్నపిమృతం సుతము త్తరాయా సాన్దిపనేన్పిరమృతం సుతమానయంశ్చ! ధామ్నోని జద్విజసుతాన్ పునరానయంశ్చ స్వామేవతాం తనుమహో కథమానయస్తవమ్” ఎన్ఱు ఇప్పడి అఘటితజ్గళై ఘటిప్పిక్కుమ్ దేవరే నిత్యసంసారియాన వెన్నై నిత్యనూరికళో పరిమాత్తొన్ఱిలే యన్వయిప్పిక్క త్తట్టిలై యెన్ఱు కరుత్తు.

కార్యాణాం కారణపూర్వం వచసాం వాచ్యము త్తమమ్!

యోగానాం పరమాంసిద్ధిం పరమం తే పదం విదుః॥ (౮)

(కస్యచిత్ - నసిద్ధోసి) ఒరువర్క్కుమ్ స్వసామర్థ్యత్తాలే ప్రాపిక్కు అరియై యాకానిన్తాయ్. కృతకృత్యనానాలుమ్ ప్రాప్తిక్కు (౧) “నయామి పరమాంగతిమ్” ఎన్నిటపడియే అవన్కై పార్ త్తిరు క్కువేణుమెన్దై; ఆక, పేర్దుక్కులుప్పాన జ్ఞానశక్త్యాదికళుళ్యతు ఉనక్కే; ఉన్నైయొట్టిదొరడక్కులుమ్ అజ్ఞరుమ్ ఆశక్తరుమ్; కణ్ణుమ్ కాలుముడైయాయ్ నీయే; ఉన్నైయొట్టిదొ రడక్కురుడుమ్ ముడముమ్; చేతననుడైయ జ్ఞానశక్తికళుక్కు వినియోగమ్ - ప్రథమ త్తిలుపాయస్వీకార త్తిలే జ్ఞానముమ్, అధ్యవసాయ త్తిలే శక్తియు మాకక్కడవతు. ఇన్ద జ్ఞానశక్త్యాదికళిరణ్ణుమ్ భోగ త్తిలే యాక క్కుడవతు; ఇత్తాల్ శొల్లిద్రామైత్తు ఇత్తలై ఇన్దైవే యడియాక కొణ్ణు స్వసమృద్ధత్తాలే రక్షీయావిడిల్ దేవర్క్కు పుట్టియెన్ద తాయ్దు; రక్షణధర్మత్తిల్ ఈశ్వరనుడైయ జ్ఞానశక్త్యాదికళే ధార కమ్. “ఆత్మాపుక్కు ఈశ్వరప్రాప్తియన్దు, ఈశ్వరనుక్కు ఆత్మ ప్రాప్తి కాణ్నినైపు” ఎన్దు జీయ రరుళిచ్చెయ్వర్. (౨) “అహ మన్నమ్” ఎన్నిటవితువే అర్థమ్; “అన్నాదః” ఎన్దు ఇత్తలైయిల్ భోక్తృత్వమ్ స్వలాభత్తా లీశ్వరనుక్కు పేటానహర్షమ్ తనక్కు పురుషార్థమాకై. నన్బ్రహ్మపక్ష త్తిల్ ఇశ్లోకమ్ “జితస్తే” ఎన్నిటపద త్తినుడైయ వివరణమాకక్కడవతు. (౩)

(పదవురై) తే-ఉన్నుడైయ, పరమంపదమ్-నిరతిశయభోగ్య మాన పరమపదత్తై, కార్యాణామ్-కార్యజ్గళాన నకలవస్తుక్కుళుక్కుమ్

పూర్వంకారణమ్-పూర్వక్షణవర్తియానకారణమాకవుమ్,వచసామ్-
 శోఙ్కభుక్కుళ్ళే, ఉత్తమవాచ్యమ్ - “పరమేస్వైయమ్” ఎచ్చమ్
 “తనియులకు”ఎచ్చమ్ శోల్లక్కడవతామ్బడి శిఱ్ఱ శోత్పారుళాకవుమ్,
 యోగానామ్-యోగజ్ఞుక్కు, పరమాంసిద్ధిమ్-శిఱ్ఱ సిద్ధిఁజదమాన
 ఇదమాకవుమ్, విదుః-జ్ఞానిశ్ అఱియానిఱ్ఱర్ కిల్.

(2)

(2-శ్లో-వ్యా - కార్యాణాంకారణమిత్యాది) కీర్తిశ్లోకత్తి
 ట్పున్న జ్ఞానశక్త్యాదికలై యనుసద్ధిత్తు, అన్తశ్చిక్తికారితమాన భగవ
 దనుభవత్తుక్కు వర్ధకమాన పరమపదజ్జే యెన్నై పోకవిడవేణు
 మెన్గిఱతు: “ముక్తప్రాప్యమాన భూమియై తరువానితే శరణ్య
 నావాన్” ఎచ్చ భట్టర్ నిర్వాహమ్; “నిత్యానుభావ్యమాన దేవర్
 తిరుపడికలై లభిక్కువేణు మెన్గిఱతు” ఎన్నవుమామ్; ఇతు పూర్వ
 ర్కకల్ నిర్వాహమ్.

(కార్యాణాం కారణంపూర్వమ్) అన్యోన్యకార్యకారణభావ
 జ్జలై వ్యానర్చిఱిఱతు,(౧) “ప్రధానపుంసోరజయోః కారణం కార్య
 భూతయోః” ఎన్గిఱవడియే ప్రధానపురుషర్కళుమ్ ఈశ్వరనైక్కు
 టిత్తు క్కార్యజ్ఞళాకక్కడవతిఱె;(౨) “యతః ప్రనూతాజగతః ప్రనూ
 తీతోయేన జీవా వ్యసనర్జభూమ్యామ్” ఎన్తఱితే. అన్త ప్రకృతి
 పురుషర్కళై క్కారణమాక పుడైత్తాయితే మహదాదికార్యజ్ఞ
 భిరుప్పతు; అవల్తై క్కారణమాక పుడైత్తాయితే అణ్ణమిరుప్పతు.
 అణ్ణ స్తర్వర్తియాన బ్రహ్మనై కారణమాక పుడైత్తాయితే, దేవా
 దివతుర్విధచేతనరుమ్, తదోభ్యగ్య భోగోపకరణ భోగస్థానజ్ఞళు మిరు
 ప్పతు; ఆక బహుముఖమాన కారణజ్ఞళుక్కెల్లామ్ ప్రధమకారణ
 మాయితే సర్వేశ్వరనిరుప్పతు.

“కార్యాణాం కారణం పూర్వమ్” ఎన్ఱు దేశపరమానపోతు అవనుక్కు ప్రకృతి నిత్యవిశేషణమాకైయాలే¹ అన్ఱై జగత్కారణ మెన్ఱాప్పాలే, పరమపదముమ్ అవనుక్కు నిత్యవిశేషణమాకై యాలే పూర్వతఃణనర్తియాయ్ పూర్వకారణమెన్నలామ్. ఇత్తాళ పరమపదత్తినుడైయ నిత్యతై శొల్లకిటతు. (౧) “తదక్షరే పరమే వ్యోమన్” ఎన్ఱుమ్, (౨) “కలక్టా ప్పెరునకరమ్” ఎన్ఱుమ్ శొల్ల క్కడవతిటే.

(వచసాం వాచ్యముత్తమమ్) లోకికమాయుమ్ వైదికమా యుముళ్ళ సర్వశబ్దజ్ఞుక్కుమ్ ప్రధానవాచ్యన్ ఈశ్వరన్ఱెన్ఱిటతు. (3) “అనేన జీవేనాత్మనానుప్రవిశ్య నామయాపేవ్యాకరవాణి” ఎన్ఱుమ్, (౪) “తత్సప్తస్త్వా తదేవానుప్రావిశత్” ఎన్ఱు తొడన్ఱి, “సత్యఞ్చానృతఞ్చ సత్య మభవత్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిటే. (౫) “చరాచరవ్యపాశ్రయస్తస్యా తద్వ్యవదేశో భాక్త స్తద్భావ భావి త్వాత్” ఎన్ఱిటసూత్రముమ్ ప్రధానతయావాచ్యన్ ఈశ్వరన్ఱెన్ఱిటే.

ఇత్తాళ సృష్టమాన పదార్థజ్ఞుళి ఆరాధ్యరాన దేవతైక లోడు ఆరాధకరాన మనుష్యరోడు ఆరాధనోపకరణజ్ఞాన తిర్యక్సాన వరజ్ఞలోడు వాశియట సర్వాన్తరాత్మావా యిరుక్కిటపడియై చ్చొన్ఱికిటతు. “వచసాం వాచ్యముత్తమమ్” ఎన్ఱిటతు - దేశపరమాన పోతు ప్రాధాన్యతై లుక్కికిటతు. (౬) “పరమే వ్యోమన్” ఎన్ఱుమ్, (౭) “తనియులకు” ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిటే.

(౧) తై-నా-౨.

(౨) కి-తిరువ-౫౧.

(౩) ఛా-౬-౩-౨.

(౪) తై-ఆ-౬.

(౫) బ్రహ్మసూ-౨-౩-౧౦.

(౬) తై-నా-౧.

(౭) పెరి-తి-౫-౪-౯.

(యోగానాం పరమాం సిద్ధిమ్) ఎన్టు-ప్రాప్యాస్తగతమాన సంసారవిమోచనత్వై వ్యావర్తిక్కిఱతు; (౧) “త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః” ఎన్తుతీతే. ఇత్తాల్ నిరవధికభోగ్యమాన తిరువడికళై వ్చొల్లుకిఱతు. (౨) “నలమన్ద మిల్ల తోర్ నాడు” ఎన్టు, దేశముమ్ నిరతిశయభోగ్యమాయితె యిరుప్పతు.

(తేవరమం పదమ్) సర్వకారణనుమాయ్ సర్వశబ్దవాచ్యను మాయ్ సర్వోపాయసాధ్యనుమా యిరున్దుళ్ళ పున్నుడైయ సర్వాధికమాయ్ నిరతిశయభోగ్యమాన తిరువడికళై యెన్నుతల్; ఉన్నుడైయ నిరతిశయభోగ్యమానస్థానచై యెన్నుతల్;

(విదుః) జ్ఞానాధికరా యిరుక్కుమవర్కళ అఱియా నిఱ్వుర్ కళ; నిత్యమాయ్, ప్రధానాదధికమాయ్, నిరతిశయభోగ్యమాయిరుప్ప తోరునాడు ఉణ్ణెన్టుమ్, అన్దదేశత్తే, (3) “శ్రియాసార్థం జగత్పతిః - ఆస్తే” ఎన్గిఱపడియే యిరుప్పతోరు విగ్రహముణ్ణెన్టుమ్ అఱివార్ సకలవేదాన్తతాత్పర్యమ్ కైప్పట్టసర్వజ్ఞరితే.

అపేక్షీక్కిఱవన్ తన్ శిఱుమైయై ప్పార్త్తుమ్ అవనుడైయ నిరుపాధిక స్వాతన్త్ర్యత్తై ప్పార్త్తుమ్ అధియాతే ఇఱ్ఱుత్తై వైలక్షణ్యత్తై కొణ్డాడుకితాన్, కరుత్తఱిన్దు అణ్ణే పోకివిడుకైక్కాక; ఒరుత్తన్కైయిలే ఎలుమిచ్చుమ్మిరున్దాల్ అఱిన్ నన్నేయాలే ఒరుత్తన్ అత్తై కొణ్డాడినాల్ ఉదారనానవన్ ఎతిర్ తల్లైయిల్ నిన్నేవఱిన్దుకొడుక్కుమాపోలే; సజ్జిహపక్షత్తిల్; “మహాపురుష” ఎన్గిఱపద త్రినుడైయ వ్యాఖ్యానమా యిరుక్కిఱతు. (2)

అహంభీతోస్మి దేవేశ సంసారేశ్శ్చ భయావహే!.

సాహిమాం పుండరీకాక్ష సజానే శరణంపరమ్॥ (౮)

(పదపురై.) దేవేశ-దేవర్ కళుక్కుత్తలై వనే! భయావహే-
భయజ్జరమాన, అస్మిన్ సంసారే-ఇన్ద్రసంసార త్తిలే, అహమ్ - అః
యే, భీతో-స్మి-అభ్యక్కిడక్కి-తుక్, పుండరీకాక్ష-శెన్ద్రామనైక్క-
ణ్ణనే! మామ్-అడియేనై, సాహి-రక్షి త్తరుల్; పరం శరణమ్-ఉన్నై
యొట్టియ వేటారుపుకలై, సజానే-అటికిటి లేళ్.

(౮)

(౮-శ్లో-వ్యా) (అహంభీతోస్మి) ఇత్యాది. క్షీణోక్తినే
పరమపద త్తిల్ భోగ్యతైయై యనుసన్ధిత్తాన్; అన్ద భోగ్యతానుసన్ధా
సత్తాలే సంసార త్తిలే పారున్దాతపడియాన భయమపిఱన్దతు. అన్దభ
యనివృత్తియై పుణ్ణి యరుళ వేణుమెన్దు అపేక్షిక్కిఱతు ఇశ్లోకమ్.

సంసారభయనివర్తక నితే శరణ్యనావానే. సంసారత్తై యు
శ్శపడియజ్జన్దవనుక్కుమ్ సంసారిమ్ భయస్థానమా యిరుక్కుమ్.
స్వరూపత్తై యుశ్శపడి యజ్జన్దవనుక్కుమ్ భయస్థానమాయిరుక్కుమ్;
అవ్వోపాతి ప్రాప్యభూమియిల్ భోగ్యతైయై యనుసన్ధిత్తాయిమ్
భయస్థానయా యిరుక్కుమిత్తే.

(భయావహే-అస్మిన్ సంసారే-అహంభీతోస్మి) సంసారమా
కిటతేతు; అతు భయావహమా యిరుక్కిఱపడి యెజ్జనేయెన్నిల్;-
అవిద్యా కర్మవాసనారుది ప్రకృతినవ్వున్దజ్జల్-సంసారమాకిటతు.
అవిద్యైయాకిటతు-అజ్ఞానమ్, అతాకిటతు-పుక్కళరీర త్తి లహంబుద్ధి
యుమ్ శరీరానుబద్ధియాన పదార్థత్తిల్ మమతాబుద్ధియుమ్; (౯) అ

(౯) పి-పు-౬-౧-౧౧.

నాత్మనాత్మబుద్ధిర్యా అస్మే స్వమితీయామతిః" ఎన్తానిశే శ్రీ
పరాశరభగవాన్; (౧) "యానేయైన్ద్రైయతీయకీలాతే యానే
యైస్త్వనతే యైస్త్విరుదేన్" ఎన్తమ్, పిఠర్క్కు ఉపదేశిక్కిఱవిడత్తి
లుమ్, (౨) "సీక్ నుమతు" ఎన్తమ్ అరుళిచ్చెయ్తారిశే ఆర్థ్వరుమ్;
అహజ్కారమ్ శేషత్వతై యభిక్తైయాలే భయావహమ్; మమ
తై-భగవద్విషయత్తి భోగ్యవైయై యభిక్తైయాలే భయా
వహమ్.

పుణ్యపాపరూపమాయత్తు కర్మమిరుప్పతు. పాపమ్-సర
కాద్యనుభవత్తుక్కు హేతువాకైయాలే భయావహమ్. పుణ్యమ్-
భయావహమానపడి యెన్నెన్నిత, పుణ్యఫలమావతు - స్వర్గాద్యను
భవజ్ఞుళి. అవై స్వరూపవై నశిష్క్కిక్కడవ అహజ్కార మను
కారతై వర్ధిష్క్కియైయాలే భయావహమ్. అనర్థహేతువాన శబ్దాది
కళిలే మూట్టుకైయాలే భయావహమ్.

దేహసమృద్ధమ్—ఆధిరూపత్తాళమ్ వ్యాధిరూపత్తాలుమ్
పరిపరిభవరూపత్తాలుమ్ శీతోష్ణాదికళాలుమ్ భయావహమ్; ఇప్ప
డికళాలే రుచివాసనైకళుమ్ భయావహజ్ఞుళి; ఎజ్జనేయెన్నిల్, ఆది
భరతన్ సమాధిదశైయిలే మానిస్పక్కలిలే రుచిపిఱన్దు మానాయ్
పిఱన్దానిశే. అతుతనక్కడి విషయాస్తరప్రావణ్య వాన్దు; రక్షకత్వ
వాసనైయాలే యితే. ఆత్మైయాలే వాసనారుచికళుమ్ భయావహ
జ్ఞుళి; దృష్టివిషయైలే రుచితానే భయావహమాయరుక్కిఱపడి;
ఆతాకిఱతు-సంసారికళుక్కు విట్టిల్ పోలే అహజ్కారవై యాదరిత్తు
మేల్ విఱ్ఱున్దు వర్ధిష్క్కియైయాలే కాణైతానే భయావహమా యిరు

కుమితే. (౧) “భూమా నిపాత్యమానోఽద్యో రస్తరాస్తే స్వప
న్నివ” ఎన్టు మలైయిల్ నిన్టుమ్ భూమియిల్ విఘ్నకిటవన్ నడువే
యుటఙ్గుకిటాపాస్సీలే యితే, సంసారికళ్ వరుకిట వనర్థత్తై ప్పల్లీ
బుద్ధిపణ్ణాతే సుఖిక్కిటపడి; (౨) “సలమన్దమిల్లతోర్ నాడు ” ఎన్టు
ఒరువిభూతియాక మున్దోన్దజ్జ సుఖిమాయిరుక్కుమాపాలేయితే
ఇల్లమ్ కట్టడజ్జ భయానహమా యిరుక్కుమ్మడి.

(అహం భీతోస్మి) సంసారత్తై అనన్తక్షేత్రభాజనమాక పనుస
నిత్తనాన్ భయప్పడానిన్తేన్. వర్తమాన నిర్దేశత్తాలే భయనివృ
త్తిక్కు ఓరవకాశమ్ కాణిటిలేన్. సంసారత్తిల్ భయనివృత్తిక్కు
అవకాశమున్దోవెన్నిల్, ఈశ్వరన్ పక్కలిలే న్యస్తభరనా యిరు
క్కుమనన్ నిర్భ(ర)యనా యిరుక్కుమితే; అతువు మెనక్కు అభ
యస్థాన మాకిటతిలై; ప్రాప్యత్తి అతిప్రావణ్యత్తాలే త్వరై పిటన్దన
నుక్కు అధ్యవసాయత్తాలే ధరిక్కవాన్ణాతితే. (3) “కళైకణ్డోమన్దో
న్దీలేన్ ” ఎన్టుమ్, (౪) “నాకన్తై మిలై నమ్మిరాన్ శరణే శరణ్
నమక్కు ” ఎన్టుమ్ అధ్యనసితరాన వాఢ్వార్. (5) “అన్దమిల్ పేరి
స్పత్తడియరో డిరున్దమై ” ఎన్టు అద్దేశవిశేషత్తిల్ భోగ్యతైయై
సామోత్కరిత్తు, అనన్తరమ్ (౬) “మునియే నాన్ముకనే” ఎన్టు కూప్పి
ట్టారితే.

(దేవేత) (౭) “అయర్వటు మమరర్కళ్ ” ఎన్టిటపడియే
నీయు మవర్కళుమాయ్ అన్గే కళిత్తుత్తివియానిట్కు అవర్కళోపాతి
భోగత్తుక్కుమ్ యోగ్యనా యిరుక్కిట నాన్ ఇన్గే క్షేత్రప్పడుకై

(౧). (౨) తి-వాయ్-౨-౮-౪. (3) తి-వాయ్-౫-౮-౮.

(౪) తి-వాయ్-౫-౧౦-౧౧. (౫) తి-వాయ్-౧౦-౯-౧౧.

(౬) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౧౨. (౭) తి-వాయ్-౧౦-౧౧.

చేవత్కు పురుషో? పిరాట్టియమ్ భయస్థానమాన లక్ష్య
యితే యిరున్దవిడత్తిలే (౧) “హా రామ హా లక్ష్మణ” ఎన్టాళితే,
(౨) “ఇన్దైయోర్ తలై నా” ఎన్టున్, (౩) “విణ్ణుళార్ పెరుమానే
యో” ఎన్టుమ్ అరుళిచ్చెయ్తారితే ఆభ్యాస్.

(మాంపాహి) “యోగానాం పరమాం సిద్ధిమ్” ఎన్ది
పడియే అదేశత్తి భోగ్యతైయై యనుసస్తిత్తు మే ల్వియన్దవెన్దై;
(౪) “ఏహి పశ్య శరీరాణి” ఎన్నుమాపోలే వడ్డివై క్కాట్టుకితా
శ్చెన్నమామ్; (పాహి) శరీరసమృద్ధతై యణుత్తు అర్చిరాదిమార్గతాలే
నిర్భయమానదేశత్తిలే కొణ్ణుపోక వేణుమ్.

(పుణ్డరీకాక్ష) ఉన్నుడైయ వాకర్లకమాన తిరుక్కణ్ణళాలే
ఎన్దై క్కుళిరనోక్కి యరుళ వేణుమ్; నాన్ ఎన్నుడైయ భయని
వృత్తిక్కు యత్తుమ్ పణ్ణుమననో నేర్ త్తియుళుతు. దేవర్ శెయ్
తరుళుమిడత్తిర్ అనాయాసమన్తో? కీర్తవొన్న వాశ్రయణీయ
మాన వాత్సల్యాదికళుమ్ ఫలసిద్ధిక్కుడలాన జ్ఞానశక్త్యాదికళుమ్
వేణుమో ఎన్దై రక్షిక్కైక్కు. ముతల్ “జితం తే పుణ్డరీకాక్ష”
ఎన్ను మెనక్కు పుటమ్బుళు వన్యపరతైయై త్తవిర్ త్తాప్పాలే భయ
శ్చెయ్మ పోక్కి రక్షి త్తరుళ వేణుమ్.

(నజానే శరణం పరమ్) [పరం శరణం సజానే] ఉన్దైయ
భీయ వేటారుడిపాయ మఱికిటిలేన్; (గి) “నిదిధ్యాసితవ్యః” ఎన్ట
శ్రుతికళి శొన్నాలుమ్ (ఓ) “మన్మనాభవ మద్భుక్తః” ఎన్ట రక్షకరాన
దేవరీర్ అరుళిచ్చెయ్తాలుమ్ నాన్ వేళో రుపాయ మఱికిటిలేన్;

(౧) రా-సు-౨౮-౮. (౨) తిరువి-౧. (౩) తి-వాయ్-౨-౧-౧౦.

(౪) రా-రి-౬-౧౬. (౫) బృహ-౬-౫-౩. (౬) గీ-౧౮-౩౫.

కాలేష్వపిచ సర్వేషు దిక్షుసర్వాసుచాచ్యుత ।

శరీరేచ గతౌచాపి వర్తతేమేమహద్భయమ్ ॥

౯

అతుక్కు హేతు వెన్నెన్నిర, చేతననోడు అవనుక్కు ఉపకరణ మాన కరజ్జలోడు వాళియట దేవరధీన మాత్రెయాలే; “నమస్తేస్తు” ఎన్దుమ్, “హృషీకేశ” ఎన్దుమ్ అనుసన్నితవనితే. (౧) “మత్త స్మృతిర్జ్ఞాన మపోహనజ్ఞా” ఎన్దితే దేవోవాచ్యుమ్. సజ్గోహ పక్ష త్తిర, ఇల్లొకమ్ “పుణ్డరీకాక్ష” ఎన్దిట పద త్తినుడైయ వివరణమ్.

(పదపురై) అచ్యుత-ఆశ్రితర్కల్తై న్మునవిడతవనే! సర్వేషు కాలేష్వపిచ-ఎల్లాక్కాల్గళిలుమ్, సర్వాసుదిక్షుచ-ఎల్లాదిక్కుక్కళిలుమ్, శరీరేచ-శరీర త్తిలుమ్, గతౌచాపి - శరీరాన్తరగతియిలుమ్, మే-అడియేనుక్కు, మహత్ భయమ్-మికున్దభయమానతు, వర్తతే-ఇరానిచ్చతు. (౯)

(౯-శ్లో-వ్యా) (కాలేష్వపిచే త్యాది) “నజానే శరణం ఫరమ్” ఎన్నలామో? ఆత్మావుక్కు ఉజ్జీవనహేతువాన ఉపాయ జ్జితై శాస్త్రముఖత్రాలే యుద్ధాక్కివైత్తు అతుక్కుమేర్ అల్పవ్యా పార త్తినాలే సకల దురితజ్జళుమ్ నశిక్కుమ్పడియాక పుణ్యశాలమ్ పుణ్యక్షేత్రమ్ మురలానవన్ద్రై యుద్ధాక్కివై త్తిలోమో?; వేటుపా యాన్తరజ్జళు ముద్దాక వటికిటిలే నెన్నలామో వెన్నిర; అవన్ద్రైను డైయ సద్భావత్తై యిలై యెన్గితేనల్లీన్; అవన్ద్రైలే యిట్టిన్ద నాన్ నిత్యసంసారియాన నానాకైయాలే మున్బు నిన్దనిలైయుమ్ కెడు మెన్బు శొన్నే న్నిజాన్; ఇత్తార ఉపాయాన్తర పరిత్యాగపూర్వక

మాయరుక్మమ్ సిద్ధోపాయపరిగ్రహ మెన్నుమతై చ్చొల్లుకిఱతు.
ఇప్పడి నిరపేక్షోపాయభూతనితే శరణ్యనావాన్.

(కాలేష్వపిచ) పుణ్యమాన ఆయన విష్వాదికళిలుమ్, అవ
త్తై విశేషిక్కిఱ వర్ధోదయాదికాలజ్జళిలుమ్; అతాకిఱతు-ఇన్నిల
క్షణ కాలజ్జళితే సేతుదర్శనసజ్జమజ్జళితే వణ్ణమ్ తీర్థదానాదికళుక్కు
పకల పాపవిమోచనాదికళై చ్చొల్లక్కడవతితే. (౧) “కృతఘ్నాపి
విశుద్ధ్యతి”-“ఎన్ఱు గోఘ్నేచైవ సురాపేచ చోరే భగ్నవ్రతేతథా!
నిష్కృతి ర్విహితానద్భిః కృతఘ్నై నాస్తి నిష్కృతిః॥ ఎన్ఱిపడియే
ప్రాయశ్చిత్తమితైయైన్ఱిఱకృతఘ్ననుదైయ పాపముట్పడప్పొమ్మెన్ఱతు.
(సర్వేష్వపి) “అశ్వత్థం సిన్ధురాజంచ సదానేవేతనస్పృశేత్” మన్దవారే
స్పృశేత్పూర్వ మపరం పర్వణిస్పృశేత్” ఎన్ఱు అపర్వణికడల్ తీర్ణ
లాకాతెన్నుమ్ నియమమిన్ఱి క్కే నర్వకాలముమ్ సేవిక్కలా యిరు
క్కుమ్ గణ్గాదితీర్థజ్జళై సముచ్చయిక్కిఱతు.

(దిక్షు) సకల పావనజ్గళాక చ్చయ్తువైత్త వేవైయైత్తియ.
(౨) “దేశోయం సర్వకామధుక్” ఎన్ఱిపడియే ప్రథమత్తిలే పావన
మాయ్, పిన్ఱుభగవత్ప్రార్థిక్కు సాధకముమాయ్, పిన్ఱుభోగ్యముమా
యిరుక్కుమ్ పుణ్యదేశమ్ ముతలాన దేశజ్జళై సముచ్చయిక్కిఱతు.
(౩) “మధురానామనగరీ పుణ్యాపాపహరీశుభా” ఎన్ఱుక్కడవతితే,
(సర్వాసుచ) ఇత్తాల్ అవతరిత్తరుళిన దేశజ్జళై యైత్తియ భగవత్సన్నిధి
మాతాతనాళగ్రామమన్దలమ్ ముతలాన దేశజ్జళై సముచ్చయిక్కిఱతు.

(శరీరేచ) కీర్త్యోన్న దేశజ్జళితే వణ్ణ ముపాయానుష్ఠానత్తు
క్కాక (౪) “శరీరమాద్యం ఖలుధర్మసాధనమ్” ఎన్ఱుమ్, (౫) “వి

చీత్రా దేహసంపత్తి రీశ్వరాయనివేదితుమ్” ఎట్టుమ్ శొల్ల పుడుకిరి
ఇంద్రశరీరమ్ ఎనక్కు వ్యర్థమాకానిస్త తాకై.

(గతౌచ) (౧) “వ్యధర్ణే నిధనంశ్రేయః పరిధర్ణో భయా
వహః” ఎన్నిటపడియే సాధనానుష్ఠానమధ్యే మరణముజ్ఞానాలుమ్
శరీరాంతరత్తిలే తలై క్కట్టుమ్మడియానశరీరాంతరగతియుమ్ ఎనక్కు
వ్యర్థమ్; [గతౌ] శరీరాంతరగతౌ; * అపిశబ్దత్తాలే అనుష్ఠేయమాన
కర్మజ్ఞానభక్త్యాదికలై చొల్లిల్లదైన్ముతల్; మున్నుపోన శరీరజ్ఞులై
నముచ్చయిక్కిట తెన్నుతల్; మున్ను పరిగ్రహిత్తు పొకట్ట శరీర
జ్ఞో వ్యర్థమానవోపాతి వర్తమానశరీరముమ్ వ్యర్థమెన్దు కరుత్తు.

(మే మహద్భయమ్) ఇవై వ్యర్థమాననశవేయల్. దేశకాల
శరీరజ్ఞులుమ్ ఇవదై ప్పదై నిష్టనుష్ఠిక్కుమ్ కర్మయోగాద్యుపా
యభయమ్ వర్తియానిస్తతు; భయమ్ వర్తిప్పనెన్నినిల్; మున్ను
దేవరతిరువదికలై ఉపాయమాక ప్పదై వర్తిక్కెయాలే దేవరు
డైయ ఇరక్కముమ్ కెనుమెన్దు ఇవై భయావహ మాకానిస్తన;

అనుకూలమానవై భయస్థాన మావానెన్నినిల్; స్వీకరిత్త
పుపాయమ్ వేటోన్ఱై సహియామెయాలే; ముతలిలే “త్వామేవ
శరణం ప్రాప్య” ఎన్దవనితే; (౨) “తమేవ” ఎన్ఱితే శాస్త్రవిధాన
ముమ్; (౩) “మా మేకమ్” ఎన్ఱితే శరణ్యుడైయ వాక్యముమ్;
(మహత్ భయంవర్తతే) “భయావహే” ఎన్నిట సంసారభయత్తళ
వన్దు ఇంద్రభయమ్; విషయాంతరప్రావణ్యత్తాలే వన్ద భయత్తళవన్ఱిత్త
సాధనాంతరానుష్ఠానత్తాలే వన్ద భయమెన్దై; విషయాంతరప్రావణ్య

త్వత్పాదకమలాదస్యన్న మేజన్తాన్తరేష్వపి ।

నిమిత్తంకుశలస్యాస్తి యేవగచ్ఛామి సద్గతిమ్॥

౧౦

త్రాల్ వస్తభయత్తుక్కు ఈశ్వరన్ కృపైయై పుష్కలమ్. అత్తై యుమ్ సముచ్చమ్మడి పణ్ణకితితే సాధననాన్తరపరిగ్రహమ్;

(అచ్యుత) ఇప్పడి సర్వోపాయశూన్యరా యిరుప్పారై యుమ్ సముపవిడత స్వభావత్తాలే యితే దేవర్క్కు “అచ్యుత”. ఎన్ఱి తిరునామముణ్ణాయ్త్తు; “యస్మాత్ ప్రాప్తాః సచ్యవన్తై సోచ్యుతః” ఎన్ఱి తే తిరునామత్తుక్కు నిర్వాహమ్; (౧) “ద్వారకానిలయాచ్యుత” ఎన్ఱి దేవరై విశ్వసిత్తు క్కైయై విట్టవళై, అద్దశైయిల్ విడతవ రితే దేవర్; (౨) “త్వ త్ప్రసాదాస్సయాచ్యుత” ఎన్ఱి శొల్లక్కడన తితే; సర్వసజ్జిహాపక్షత్తిల్ “సమస్తే” ఎన్ఱి పదత్తుక్కు శేష మాకక్కవతు. అన్ద ప్రపదనముమ్ ఉపాయాన్తరనివృత్తిపూర్వక మాక్కై యాతే. (౯)

(పదపురై) యేన-యాతోరుమగ్గళత్తాలే, సద్గతిమ్-శిజన్దగతి యై, గచ్ఛామి-అడియే అడై వేనో; తస్యకుశలస్య-అప్పడిప్పట్టమజ్జ శత్తుక్కు, నిమిత్తమ్-హేతువానతు, త్వత్పాదకమలాత్ అన్యత్- దేవరీరుడై య తిరువడిత్తామరైకళిత్కాట్టిలుమ్, మే-అడియేనుక్కు, జన్మాన్తరేష్వపి నాస్తి-ఎన్దజన్మత్తిలుమ్ఇల్లై. (౧౦)

(౧౦-శ్లో-వ్యా) (త్వత్పాదకమలా దిత్యాది) ఉపాయోపే యజ్గ శిరణ్డమ్ నామే యానాలుమ్, అనాదికాలమ్ ఇప్పడి విషయ ప్రవణనాయ్ సమ్పక్కలిలే విముఖనాయ్ పోన్ద సంసారిక్కు విష

యవై ముఖ్యపూర్వకమాక నమ్మకములిలే ఆభిముఖ్యమపిటక్తైక్కడి
యాన ప్రథమసుకృతమ్ ఇవన్ తలైయిలేయాక వేణ్ణావో? ఇసుకృత
తాలే ఆభిముఖ్యమ పిటద్దాల్ పిన్నన్టో యధాజ్ఞానమ్ పిటప్పతు; అన్ద
జ్ఞానతాలేయన్టో త్యాజ్యోపాదేయవిభాగమ్ పిటప్పతు. త్యాజ్య
నివృత్తిపూర్వకమాన ప్రాప్యసిద్ధిక్కు ఉపాయ మపేక్షితమావతు
పిన్నన్టో? అత్తాలేయన్టో ప్రాప్యసిద్ధి; ఇతెల్లాత్తుక్కు మడియాన
ప్రథమసుకృతమ్ ఇవన్ కైయాలే యాక వేణ్ణావో వెన్నిల్; అన్ద
సుకృతముమ్ దేవర్ తిరువడికలే ఎనక్కు, వేణ్ణిలై యెన్నిటతు;
ప్రాప్యప్రాపకజ్ఞో అవనేయెన్టు కీర్తుక్తమానవరత్తై నిగమిక్కిటతు
ఎన్నపుమామ్; “తవ చరణద్వన్ద్యం వ్రజామి” ఎన్టుమ్, “యోగా
నాం పరమాం సిద్ధిం పునుం తేవదం విదుః” ఎన్టుమ్ ప్రాప్యప్రాప
కజ్ఞో కీర్తే ఉక్తమితి.

(త్వత్పాదకమలాదన్యత్ - కుశలన్య నిమిత్తం మే నాస్తి)
దేవర్ తిరువడికలో ప్రాప్యముమాయ్ ప్రాపకముమానవోపాతి
ప్రథమసుకృతముమ్ ఎనక్కు దేవర్ తిరువడికలై యొల్లియ వేణ్ణిలై,
“త్వదన్యత్ కుశలన్య నిమిత్తమ్ మే నాస్తి” ఎన్నపుమాయిరుక్కు
“పాదకమలమ్” ఎన్నిట పదద్వయజ్ఞో ప్రాప్యప్రాపకజ్ఞలై స్మరిప్పి
క్కిటన. కమలపదమ్ - భోగ్యతైయై స్మరిప్పిక్కిటవోపాతి, పాద
పదమ్-ఉపాయతై స్మరిప్పిక్కిటతు; “చరణద్వన్ద్యం శరణం వ్రజామి”
ఎన్టు తిరువడికలై యితే ఉపాయమాక చ్చొల్లిల్లు; (కుశలన్య నిమి
త్తమ్) మజ్జశరూపమాన పుపాయసిద్ధిక్కు హేతువాన ప్రథమసుకృ
తమ్. చేతనసుక్కు మజ్జశరూపమాయితే ఇవ్వపాయమ్ రసిత్తిరు
ప్పతు; (౧) “బహునాం జన్మనామస్తే జ్ఞానవాన్మాం ప్రపద్యతే”

ఎన్నిటపడియే ఉపాయసిద్ధిహెతువాయ్ అనేకజన్మ సుకృతసాధ్యమా
యిరుక్కిట భగవదానమాకిట ప్రథమసుకృతమ్ “త్వత్పాదకమలా
దన్యన్నాస్తి” ఎన్నక్కడవత్ వెన్నిల్, (మే నాస్తి) అజ్ఞాని
యానాలుమ్ ఎనక్కు తిరువడియొట్టియ వేటిల్లై; అతువెన్నన్నిల్;
సుకృతకార్యమావతు-శబ్దాదివిషయప్రావణ్యత్తిల్ నిన్జుమ్ మీట్టు
ఇన్వాత్మాపుక్కు భగవదాభిముఖ్యతై ప్పిటప్పిక్కైయిడే; అతు
“జతస్తే పుణ్డరీకాక్ష” ఎన్నిటపడియే ఇవ్వర్థమ్ దేవర్థుకాలే విటన్ద
పిన్పు అన్ద సుకృతమ్ ఎనక్కు దేవర్ తిరువడికళే;

(జన్మాంతరేష్వపి) అత్తైక్కాట్టి మీట్టుతువుమ్ జన్మాన్తర
జ్గళి లొరుసుక్కితివిశేషముణ్ణాయ్ అతిన్ ఫలమానాలో వెన్నిల్;
విషయప్రవణనై మీట్టైక్కు ఒరుసుక్కితాపేత్తై యిల్లామేయాలే
అతువుమ్ వేణ్ణువతిల్లై; (౧) “ఎన్నావియై నడువేవద్దుయ్యక్కోళ్
కన్ద నాతనై” ఎన్జు అత్వారరుళిచ్చెయ్తతుక్కుమ్ అడి ఇతువిడే.

[యేన కుశలేన సద్గతింగచ్ఛామి] “సద్గతి” ఎన్నిటతు విలక్షణ
మానప్రాప్యమ్; అతావతు-“యోగానాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తే
పదం విదుః” ఎన్నిట పరమపదమ్. “యేన కుశలేన సద్గతింగచ్ఛామి,
తస్య కుశలస్య నిమిత్తం జన్మాంతరేష్వపి త్వత్పాద కమలాదన్యత్
మేనాస్తి” ఎన్జుస్వయమ్. నిగమనభేదత్తిలే “యేన ఉపాయేన
సద్గతిం గచ్ఛామి, తస్య సద్గతిరూపస్య కుశలస్య హేతుభూత
ముసాయం జన్మాంతరేష్వపి త్వత్పాదకమలాదన్యత్ మేనాస్తి”
ఎన్జుపడి

విజ్ఞానం యదిదంప్రాప్తం యదిదం స్థానమార్జితమ్ ।

జన్మాన్తరేపి మే దేవ మాభూ తస్య పరిక్షయః॥ ౧౧

సజ్జిహపతు త్రిత్, “పూర్వజ” ఎన్గిటపద త్రినుడైయ వివరణ
మాయిరుక్కిటతు. (౧౦)

(పదవురై) దేవ-స్వామి, మే-అడియేనుక్కు, యదిదం
విజ్ఞానమ్-‘సీయేపుకల్’ ఎన్గిట యాతొరుజ్ఞానమానతు, ప్రాప్తమ్-కిడ్డై
త్తిరుక్కిటతో, యదిదం స్థానమ్-యాతొరు స్థితియానతు, అర్జితమ్ -
సమ్పాదిక్కప్పట్టిరుక్కిటతో, తస్య-అవ్విరణ్ణుక్కుమ్, పరిక్షయః -
లోపమానతు, జన్మాన్తరేపి-జన్మాన్తర త్రిలుమ్, మాభూత్-ఉణ్ణాకా
తోఱ్ఱియ వేణుమ్. (౧౧)

(౧౧-శ్లో-వ్యా) (విజ్ఞానమిత్యాది) ప్రాప్యప్రాపకజ్ఞభుమ్,
అతుక్కడియాన సుకృతముమ్ నామేయాకిలుమ్ ఉపాయభూతనాన
నాన్ మేల్ శేయ్యవేణువ తెన్నెన్నిల్; పిఱన్దవిజ్ఞానముమ్ జ్ఞాన
మశియాక ప్పిఱన్ద వధ్యవసాయముమ్ నశియాతోఱ్ఱియ పెన్చిల్
“యోగానాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తే పదంవిదుః” ఎన్గిట ప్రాప్య
భూమియిలే పోకవుమ్ వేణ్ణా; భయావహమాన సంసారవివృత్తి
యుమ్ వేణ్ణా; ఎనక్కు ఎన్దు మొక్క ఇతువే అమైయుమెన్గిటతు.

(విజ్ఞానమ్) విలక్షణమానజ్ఞానమ్; సర్వాధికమాన ప్రాప్య
విషయమాకవుమ్, సర్వాధికమాన ప్రాపకవిషయమాకవుమ్ పిఱన్ద
జ్ఞానమ్; ప్రాప్యజ్ఞలిల్ భగవత్ప్రాప్తిక్కు అవ్వరుకా యిరుప్పతోరు
ప్రాప్యమిల్లాతాప్పోలే, సాధనజ్ఞలిలుమ్ సిద్ధోపాయత్తుక్కు అవ్వరు
కాయరుప్ప తొన్దిలెయిఁజే;

(యదిదం జ్ఞానమ్) పరిమాణసిద్ధముమాయ్ హృదయకమ
లత్తిలే సన్నిహితముమా యిరుక్కిటజ్ఞానమ్. వేదాంతజ్ఞులే ప్రాప్య
ముమ్ ప్రాపకముమ్ ఈశ్వరనేయెట్టు ప్రసిద్ధమితే. (౧) “అనన్త
మయః” ఎన్టుమ్, (౧) “రపోనై సః” ఎన్టుమ్, (౨) “సర్వగన్ధసర్వ
రసః” ఎన్టుమ్ ప్రాప్యమాక ప్రసిద్ధమితే. (౩) “యో బ్రహ్మణం
విదధాతిపూర్వమ్” ఎన్టు తుడగ్గి, (౩) “ముముక్షుర్వై శరణమ
హంప్రపద్యే” ఎన్టుమ్, (౪) “తస్మాన్నాన్యసమేపాం తపసా మతిరిక్త
మీహుః” ఎన్టుమ్, (౧) “ఏష హ్యేవా నన్దయాతి” ఎన్టుమ్ ఉపాయ
మాకపుమ్ ప్రసిద్ధమితే. (ప్రాప్తమ్) ప్రయోజనాన్తరపరర్క్కుమ్
సాధనాన్తరనిష్ఠర్క్కు ముట్పడ ఉన్నాలే ప్రాపిక్కుప్పట్టతు.

(యదిదం స్థానమార్జితమ్) “స్థానమ్” ఎన్టు-స్థితి, అతాకిటతు-
ఇన్ద జ్ఞానవిషయమాన అధ్యవసాయమ్; “యదిదమ్” ఎన్టు ప్రదేశా
న్తరత్తిలే ప్రసిద్ధియైయుమ్ స్వహృదయసన్నిధియైయుమ్ శొల్లు
కిటతు; (౧) “వ్యవసాయాదృతే బ్రహ్మన్నాసాదయతి తత్పరమ్”
ఎన్నక్కడవతీతే. (౬) “నాకజ్ఞైమికై నమ్పిరాన్ శరణేశరణ
సమక్కు” ఎన్టారికే ఆద్రావరుమ్. (ఆర్జితమ్) భగవత్ప్రసాదసిద్ధ
మాకై యాలే జ్ఞానత్తై ప్రాప్తమెన్గిటతు; అధికారివిశేషణమాయ్
ఈశ్వరనై యర్థితే నామ్ పురుషార్థమాక పె్పెటవేణువ తొన్టాకై
యాలే అధ్యవసాయత్తై ఆర్జిక్కుప్పట్టతేన్గిటతు.

(జన్మాన్తరేపి) ఇజ్జన్మమ్ నశిత్రాయమ్, ఇన్ద జ్ఞానాధ్యవసాయ
జ్ఞో నశియా తొట్రియవేణుమెన్గిటతు. ఇత్తై పురుషార్థమాక వపే

(౧) తై-అ.

(౨) ఛా-౩-౧౪-౨.

(౩) శ్వే-౬.

(౪) తై-శా.

(౫)

(౬) తి-నాయ్-౫-౧౦-౧౧.

క్షీప్నరై క్కణ్ణటియోమే ఎన్న; (మే) ఎనక్కు ఇతువే పురుషార్థమ్,
తా న్దామ్ అర్థిత్రతన్తో పురుషార్థమావతు. (దేవ) అర్థిష్పారుణ్ణానా
లుమ్ నామ్ పురుషార్థమాక క్కొఱుత్తు ప్పీరువ తొన్దన్తో వెన్న;
(దేవ) సంసారిక శ్చైప్పీలే ఎన్నై క్కొణ్ణ అజ్జీయాన్తోయి వేణుమ్.
లీలారస మనుభవిక్కైక్కు విషయభూతర్ సంసారికశ్చన్తో?

(తస్య) జ్ఞానాధ్యవసాయజ్గళు క్కుణ్ణాన ఐకణ్ణత్రాలే, ఏక
వచనత్రాలే శ్చ ల్లకితతు. (పరిక్షయో మాభూత్) జ్ఞానత్తుక్కు
పరిక్షయమాకితతు-విస్మృతి; అధ్యవసాయత్తుక్కు పరిక్షయమా
కితతు-వివాశమ్; జ్ఞానవిప్రమృజ్గళుక్కు విస్మృతివినాశ మిస్త్తిక్కే
యైయి వేణుమెన్కితతు.

కీర్తీ పరమపదత్తే కొడుపోక వేణుమె స్త పేక్షీత్తుమ్ భయా
వహమాన సంసారత్తై త్తవిర్త్తు త్తర వేణుమెస్త పేక్షీత్తుమ్వైత్తు
జ్ఞానాధ్యవసాయజ్గళే అమైయుమెస్తేనెస్త తు, ఇవద్ద్రీనున్దైయ రస్యత్తై
యాలే; ఉపకారస్మృతియా లే ఆచార్యన్ పక్కల్ పిఱన్ద భోగ్యతాతి
శయత్తాలే (౧) “తేవుమద్ద్రుటియేన్” ఎన్న ప్పన్ద్రీన్ద్రీతే; సంసారి
కశ్చై దర్శిత్రాలే జ్ఞానాధ్యవసాయజ్గళోము క్తప్రాప్యస్థలమ్పొలేయిఱ్ఱ
యిరుప్పతు; (౨) “మేలాల పిఱప్పిన్దై పెద్దలు, అడిక్కిర్తీకుద్
ద్రేవ లెన్ద్రుమ్ మఱప్పిన్దైయాన్ వేణుమ్ మాఱు” ఎన్ను మాత్వారు
దైయ వార్దైక్కుమ్ అడి ఇతువిఱ్ఱ.

సజ్జీవాపక్షత్తిలే ఇశ్లోకిమ్-“నమస్త” ఎన్కిఱపదత్తై స్మరిత్తు
క్కిడక్కిఱతు. (౧౧)

దుర్గతావపిజాతాయాం త్వద్గతో మే మనోరథః !

యదినాశం సవిస్తేతి తావతాస్మి కృతీనదా॥

౧౨

(పదవురై) త్వద్గతః-దేవరీరడత్తిల్ పడిన్నిరుక్కిఱ, మే-అడియేనుడైయ, మనోరథః-మనోరథమానతు, దుర్గతౌజాతాయామపి-మరణదత్తై నేర్న్దవళవిలుమ్, నాశం స విస్తేతముది - అభియాతిరుక్కుమేయాకిల్, తావతా-అవ్వళవాలే, సదా - ఎప్పోతుమ్, కృతీ అస్మి-కృతకృత్యనాకానిచ్చేళ్. (౧౨)

(౧౨-శ్లో-వ్యా) (దుర్గతావపిత్యాది) దుఃఖరూపమానసంసారనివృత్తియుమ్ సుఖరూపమాన దేశప్రాప్తియుమ్ వేణ్ణా, అధికారి విశేషణమాన జ్ఞానవిప్రమృసిద్ధియాలే పురుషార్థమ్ తలైక్కట్టిత్త్రామో? ఇన్నమ్ “జన్తాన్తరేపి” ఎన్దు భగవత్ప్రాప్తివిరోధియాన జన్మతై అనుమతిపణ్ణుకై యుమ్ విరుద్ధమన్తోవెన్నిల్; క్కుపేషీత్తవై యొన్దుమ్ వేణ్ణా, సంసారియుమాయ్ అతుతన్నిలుమ్ దుర్గతియుమాయ్ చ్చెలూనిట్కలుమ్ దేవర్ తిరువడికళిల్ ఉపాయోపేయజ్గళ్ ముతలాన సకలలాభజ్గళుమ్ కిడై యాతే మనోరథమాత్రమే యానాలుమ్ స్వవశర్పోలే ఎన్దు మొక్క కృతకృత్యనాకానిచ్చే నెనిఱతు.

(దుర్గతావపిజాతాయామ్) దుర్గతియావతు-మనసైన్యొభియ ఇతరకరణజ్గళ్ ఉతవాతదత్తై; అతాకిఱతు-అశక్తియాలే (౧) “ఏయాన్ కణ్ణ మడైక్కిలుమ్” ఎన్నిఱ ఉత్క్రమణదత్తైయిలుమ్, స్వావత్తాలే బాహ్యకరణజ్గళిడజ్గ పుపసంహృతమాన స్వప్నదత్తైయిలుమ్ ఇద్దత్తైయిలేయాయ్ చ్చెలూనిన్దలుమ్ (త్వద్గతః) స్వరూపరూప

గుణవిభూతికల్పేల్లావ తని త్తనియేయాక పరమమాన జేసర్తరువసి కళిలే యడైయప్పట్ట మనోరథమాత్రమెన్దై.

(మేమనోరథః) ఇభిన్దతుతైయిలే చపలనుమాయ్ అవ్వరుకు పోక క్షమ నన్ది క్కే యిరుక్కిణ వెన్నుడైయ మనోరథమావతు- అపేక్షితమాన పురుషార్థమ్ సిద్ధియానోభిన్దాలుమ్, అతిల్ నశై యాలే అవన్ శ్చై యెన్జాన్దిత్తై; సిద్ధి యిష్ట క్కేయిరుక్క మనోరథ మాత్రమే పురుషార్థమాక కూసుమోవెన్నిల్; ఊర్వశియోడే యనుభవిత్తు పుణ్యక్షయత్తాలే విశ్లేషిత్తు పోన్దననుక్కు వేటుశిల విషయజ్గై అనుభవయోగ్య మాక్కినాలుమ్ అవన్ శ్చిల్ నెజ్జై శెల్లాణే అవల్ త్తెన్దైయే చిన్దైక్కెక్కై పురుషార్థమామాపోలే ఇతుప్రమ్ కూడుమ్.

అవిలక్షణవిషయత్తిల్ భోగజ్గైక్కాట్టిల్ విలక్షణవిషయ త్తిల్ మనోరథమాత్రమే రసిక్కుమిక్తే భగవద్విషయత్తిల్ మనో రథమావతు-(౧) “పితాత్వం మాతాత్వమ్” ఎన్దిటపడియే సర్వవి ధబన్ధప్రమ్ అవనే యాక వేణుమెన్దుమ్, (౨) “ఉన్మిమ్ శోలు పరుకు నీర్ తిన్నుమ్ వెన్ శ్చిలై యుమెల్లామ్ అవనేయాక వేణుమ్” ఎన్దుమ్, అవనై పెుటుకైక్కు ఉపాయమ్ అవనే యాక వేణుమెన్దుమ్ ఇవై యితే.

(యదిమాశం నవిన్దేత) ఇమ్మనోరథమ్ విషయాన్తరసాన్గ త్తాలే విచ్ఛేదతై యడైయాతాకిల్; “యది” ఎన్దిటతు-విషయాన్త రజ్గల్ సామ్రాజ్యమ్పణ్ణకిణ సంసారత్తిల్, భగవన్ననోరథత్తుక్కు

విచ్ఛేదమిన్ద్రిక్ష్ణ యోగైకైయాకిం వితు కిదైష్ట్యతొన్ద్రన్ద్రిక్ష్ణ, ఒరు దేశ
లాభత్తాలేషన్ద్ర సుఖసిద్ధియోపాతియుష్ట సాంసారికమాన దుఃఖ
నివృత్తియోపాతియుష్టజ్ఞానసిద్ధియోపాతియుష్ట ఇన్సునోరధసిద్ధియుష్ట
భగవత్ప్రసాదాయ త్తమెన్దు కరుత్తు.

(తావతాస్మి కృతీనదా) ఇన్సునోరధమాత్రత్తాలే కృతకృత్య
నాకానిన్ద్రేన్, ఎన్దు మొక్క కృతకృత్యనాకానిన్ద్రేన్; స్వస్థశరీరనాన
పోతోడు దుగ్గశరీరనానపోతోడు వాశియట, (౧) “అసీనావా
శయానావా తిష్ఠన్తో యత్రకుత్రవా” ఎన్దిన్ద్రాయత్తాలే స్థితిశయనా
ద్యనస్థావిశేషజ్ఞోడు జన్మాన్ద్రజ్ఞోడు వాశియట ప్రాప్యసిద్ధియ
టోప్తాలే ఇన్సునోరధసిద్ధిమాత్రత్తాలే కృతకృత్యనాకానిన్ద్రేన్ద్ర, కీర్త
శ్లోక త్తిల్ ప్రాప్యసిద్ధియల్ సారస్యమ్బాలే జ్ఞానమాత్రమే రసిక్కు
మెన్దిటతు; ఇతిల్ అన్దసిద్ధియుష్ట వేణ్ణా; తత్తిన్ద్ర్యర్థమాన మనోరధ
మాత్రమే యమైయుమెన్దు అన్దసారస్యత్తినుడైయ ఎత్తైయై వొల్లు
కిటతు; స్మర్తవ్య విషయసారస్యమితే స్మృతిక్కు సారస్యమ్; ఆకై
యాలే స్మర్తవ్యభగవద్విషయ సారస్య త్తినుడైయ అవధియిల్లామై
యైవొల్లిన్ద్ర త్రాయ్త్తు; (౨) “నినై నైన్దు శ్చే నిన్దు నెక్కు క్కణ్ణశశు
మ్మెన్దుక నినైన్దిరున్ద్రే శిరమమతీర్ నైన్ నేమినెడియవనే” ఎన్దు పెరి
యాన్ద్ర్యా రరుళిచ్చెయ్తతుక్కు ముతల్ ఇతువేయితే,

(౧) “నాహన్దు సఖ్యో భజతోపిజన్తుక్ భజామ్యమిషా
మనువృత్తివృత్తయే । యథాధనో లబ్ధధనే వినష్టే తచ్చిన్ద్రయాన్య
న్నిభృతోనవేద॥ ఏవం మదర్థోజ్ఞుత లోకవేదస్వానాం హి ప్రా
మయ్యనువృత్తయే బలాః । మయాపరోక్షం భజతా తిరోహితం

న కామకలుషం చిత్తం మనుతే పాదయోగ్నితమ్ |

కామయే వైష్ణవత్వన్తు సర్వజన్మసు కేవలమ్ ||

౧౩

మాసూయతుం మార్హాః తత్ప్రియంఽప్రియాః | సపారయేహం సర
వద్యసంయుజాం సునాధుకృత్యం విబుధాయుషాపివహ | యామా
భజన్ దుర్జరగేహస్సృజ్జలాం సంసృష్టతవ్యఃప్రియాతనాధునా”
ఎన్దితే శేషివాన్తే యమ్. (౧౨)

(పదవ్రతై) తే-ఉన్నున్తేయ పాదయోః-తిరువగీకళిర్, స్థితమ్-
సారున్దియిరానిన్తుళ్ళ, మమచిత్తమ్- అసియేరున్తేయ మనస్సానతు,
కామకలుషం న-వేటారుఅన్తేయినా లే కలఙ్గుకీతన్తు; సర్వజన్మసు,
ఎల్లాజన్మజ్గళిలుమ్, వైష్ణవత్వంతు కేవలమ్-ఉనక్కు అడిమైప్పట్టిరు
న్తేయైమాత్తిరిమ్, కామయే-విరుమ్బుకన్టేక. (౧౩)

(౧౩-శ్లో-వ్యా) (న కామకలుష మిత్యాది) ఇక్లోకత్తారీ
నానునక్కే యాయురుక్కుమ్ పారితస్యీసుళిమే ఎనక్కు- ప్రాప్య
మెన్దిటతు; కీర్తే పరమాపదత్తై ప్రాప్యమెన్తుమ్, సుసారథయత్తేప్పొక్కి-
త్తర వేణుమెన్తుమ్, ఇన్తైయెన్తుమ్ వేణ్ణా; జ్ఞానమే అమైయుమెన్తుమ్,
అతు తానుమ్ వేణ్ణా; మనోరథమాత్రమే అమైయుమెన్తుమ్, ప్రాప్య
విరోధియాన జన్మత్తై అనుమతివ్ణియుమ్, ఇప్పడి వ్యాపారభాషణమ్
వణ్ణియైన్ ? , ఒన్తే పురుషార్థమాక నిర్ణయిత్తపేట్టిక్క వేణ్ణావ్రా
వెన్నిల్, అన్తై వ్యాపారభాషణమల్ల; అడిమైక్కు ఏకాన్తదేశమాన
పరమాపదత్తై యాన్తైప్పట్టేన్, అడిమైక్కు విరోధియెన్తు స సారత్తై
వేణ్ణా నెన్దిటతు ఉన్నున్తేయ భోగ్యతాతీతయత్తాలే తద్విషయ
జ్ఞానమే అమైయుమెన్తేన్; జన్మత్తై ఇన్తేన్తతుమ్జ్ఞాన త్తినున్తేయ నార
స్యాతీతయత్తాలే; ఇన్తై యెల్లామ్ ప్రాసంగికమ్; ముతలిలే “నమస్తే”

ఎన్టుకొన్న పారతన్య్రీసుఖమే ఎనక్కు కామవిషయమెన్టు పురుషార్థజై నిర్ణయితు తలెక్కట్టుకీటతు.

(తే పాదయోః స్థితం-మమచిత్తం-న కామకలుషమ్) నిరుపాధిక శేషియాన్ నిరతిశయభోగ్యనాంబురున్దుళ్ళ పున్నుడై య తిరువడికిలిలే స్థితమాన వెన్నుడై యచిత్తమ్ వేటొన్నై స్వయంపురుషార్థమాక నిన్నైత్తు క్కలఙ్గుకీటతన్దు; “జిత నై పుణ్డరీకాక్ష” ఎన్గిటపడియే నానిరున్దవిడతైనన్దు ముకమ్ కాట్టి రుచియై ప్పిటప్పిత్తు పుక్కురనిట్టిర పడియాలే నిరుపాధిక శేషిత్వమున్ నిరతిశయభోగ్యత్వముమ్ ఎన క్కనుభూతమితే;

(స్థితమ్) సంస్థితమ్; (౧) “యస్యాస్మి” ఎన్గిటపడియే నన్దేజి యన్ది క్కే (౨) “గుణైర్దాస్యః సుపాగతః” ఎన్గిటపడియే అత్రికుక్కుల్లోన్ద్రొన్ద వెన్నుడై య న్నజ్జాకై యాలే విషయాన్తమ్ కణ్ణుపాకువతోన్ద న్నెన్. (మమచిత్తమ్) (౩) “ఎన్ మనసే” ఎన్నుమాపాలే న్నజ్జనుడై య భవ్యతైయై క్కణ్ణు ఉకక్కితాన్.

(వైష్ణవత్వంతు)*తు శబ్దతాలే అవధారణజై చ్చొల్లుకీటతు; వైష్ణవత్వమావతు - భగవత్పారతన్య్రీ సుఖమాతల్; తదనుకూల పృత్తియాతల్; (౪) “ఏత మానన్దమయమాత్మానమునస్కాన్ముతి” “అనుసన్ధిరన్” ఎన్టుమ్, (౫) “యేనయేన ధాతాగచ్ఛతి తేన తేన సహగచ్ఛతి” “ఛాయావాసత్వ మనుగచ్ఛేత్” ఎన్టుమ్, వేదాన్తజ్ఞో పారతన్య్రీమే పురుషార్థమాక చ్చొల్లిన్ద్రొనవిత్తే; (౬) “కురుష్వమా మనుచరిమ్” ఎన్నుక్కడవతీతే.

(౧) అష్ట-౩-౩-ప్ర. (౨) రా-క-౪-౧౨ (౩) తి-వాయ్-౧-౧౧.
(౪) తై. (౫) పరమసంహితా. (౬) రా-అ-౩-౧-౨౨.

(కామయే) సజ్జ త్తశవస్తైస్తే; (౧) “తవపరిజనభావంకామయే”
ఎవ్వగుళిచ్చెయ్తతుక్కుమ్ ములలితే ఇతు. కేవలపదత్తాల్-ఇత్త
లైక్కు రసిత్తిరుక్కుమ్బడి యన్తి క్కే స్రక్షస్తనాదికళై ప్పొలే అత్త
లై క్కే భోగ్యమాయరుక్కుమ్మెన్దై; (౨) “తసక్కేయాక వేనైక్కు
ళ్ళుమీ తే యెవక్కే కణ్డనైయాన్కొళ్ శిఱప్పే” ఎన్నక్కడవతిజ్ఞే.

పారతన్యమే స్వరూపమాయరుక్కుమ్మవనుక్కు అనుకూ
లన్పత్తియిల్ వద్దాల్ న్వభావనియతియిలై, (౩) “తద్యథా తరుణ
వత్సానత్సం వత్సోవామాతరమ్” ఎన్దురత్త్యురత్తకత్వనియతి కణ్డిలో
మితే. (౪) “భ్రాతాభర్తాచ బన్ధుశ్చ పితాచ మనురాఘవః” ఎన్దు
ఇళైయ పెరుమాళుమ్ ఒరుముత్తైయిలే న్వసన్ధితరాయ్ †నిన్దవరిత్తే
*తేరిలే యేఱినపోతు ఛత్రచామరధారికళాయ్ నిన్దాప్పొలే కాట్టిలే
పోకిఱపోతుమ్ ఖనిత్రపిటకాధర రానారితే; తలై సీర్ ప్పొట్టిలే
పరిమాఱుకిఱ పిరాట్టియుమ్(౫) “దేవత్వేదేవదేహేయంమనుష్యత్వే
చమానుషీ” ఎన్దు అభిమతనుక్కునురూపమానరూపమే తనక్కుమ్
రూపమాక స్ఫురిగ్రహితాళితే. (౬) “యదాయదాహి కాసల్యా”
ఎన్దిఱపడియే కాసలై యారుమ్ ఒరుముత్తైయిలే నిన్దిలళితే చక్రవ
ర్తియై క్కుఱిత్తు.

(సర్వజన్మను) నిత్యనాన వాత్సాపుక్కు జన్మమావతు-శరీర
సంయోగమితే, శేషత్వరసమ్ అవిచ్ఛిన్నమాయ్ చ్చెల్లుమాకిల్

(౧) స్తో-ర-౪౩.

(౨) తి-నాయ్-౨-౯-౪.

(౩) భగవచ్చాస్త్రే-మూల.

(౪) రా-అయో-౫౮-౩౧.

(౫) వి-పు-౧-౯-౧౪౫.

(౬) రా-అం౧౨ ౬౮.

† నిన్దిలరితే.

* ఇరుపరమాన శేర్ త్తియిలే అజ్ఞిమై శెయ్యుమ్మోతుమ్.

ఇశ్యేన మనయాస్తుత్యా స్తుత్వా దేవం దినేదినే ।

కిజ్జురోస్తీతి చాత్మానం దేవాయేవ నివేదయేత్ ॥ ౧౪

జన్మ సరమ్మగై కళై యనుమతిపణ్ణినాలుమ్ విరోధమిలైయెనై. “సంసారేస్సి భయానమే మాంసాహి” ఎన్నిఱవితుచ్చుమ్ దాస్యగనత్తుక్కు-విరోధయెన్ఱిఱు; ఇత్తాల్ జన్మ సమ్మనఘటై న్వయమ్మరుపార్థమనైన్ఱి; అథవా, (సర్వజన్మసు) (౧) “అజాయమానో బహుభావిజాయతే” ఎన్ఱుమ్, (౨) “బహూనిమే వ్యతీతాని జన్తాని” ఎన్ఱుమ్ జగద్రక్షణార్థమాక నవలెక్కుమ్ అసతారజ్యోతోఱుమ్ తుడర్ న్దడి మైశెయ్యవేణు మెన్ఱానెన్ఱుమామ్.

(౧౩)

(పదవృత్తి) ఇశ్యేనమ్-ఇవాత్మాక, అనయాస్తుత్యా-ఇన్ద్రస్తోత్రతాల్, దేవమ్ ఎమ్మెరుమానై, దినేదినే-నాళతోఱుమ్, స్తుత్వా-స్తోత్రమ్మణ్ణి, కిజ్జురిః అస్తి ఇతిచ ఏవమ్-‘ఉనక్కు త్రింజువట్టిరుక్కు వేణుమ్’ ఎన్ఱు మిప్పసియింక, దేవాయ-ఎమ్మెరుమాసొరుప్ప, నివేదయేత్-ఆత్మ సమర్పణమ్ పణ్ణిక్కడచా.

(౧౪)

(౧౪-శ్లో-వ్యా) (ఇశ్యేనమిత్యాది) ఇతిలోఱిన భావవృత్తి యిన్ఱిక్కే యుభిన్దవనుక్కు ఇప్పగురై నాడోఱుమ్ అత్తు, అడియేనాక కే.ఎ.మెచ్చు ఆత్మ సమర్పణత్తై ప్పణ్ణువాన్

(ఇశ్యేనమ్) “ఇతి” ఎన్ఱుమ్, “ఏనమ్” ఎన్ఱుమ్ అర్థత్తినుడై యప్రమ్ శబ్దత్తినుడై యప్రమ్ స్వరూపమ్ శొల్లుకిఱు. ఇత్తాల్, అల్లతజనైకళితాట్టిర్ ఇతుక్కు డ్దాం వేన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱు.

(అనయాస్తుత్యా) “జనన్త ఇమిమన్త్రేణ” ఎన్ఱు ప్రదేశాన్తరత్తిలే మన్త్రయాకచ్చిల్లిన్ఱు; ఇన్ద్రే స్తోత్రమాకచ్చిల్లిన్ఱు;

ఇతుక్కుడి యెన్నెన్నిల్, “మన్త్రా రగ్రతాయత ఇతిమ స్త్రీః” ఎన్నిట పడియే అనుసన్ధాతానై ఉత్తరిప్పిక్కుమెన్బిట్ట మన్త్రమెన్నిటతు. * స్తవ్యనాయ్, * ప్రవసియనాన వీశ్వరన్ తిరుచ్చెవి శాన్ద్రినాల్ ముకమలరుమ తాన్తెయాల్ స్తోత్రమెన్నిటతు.

(దేవమ్) ఎన్దు (౧) “నాత్మాదేవః పురాణోసా” ఎన్దు నిరుపా ధికదేవనాక చ్చొల్లక్కడవళిళే; (దివేదినే) అర్థజ్ఞాన మున్దైయవ నుక్కు ఇన్ద శబ్దోచ్చారణమ్ కాదాచిత్తు-మాకపుమామ్; ఇన్దప్పా శురత్తై పున్ద్రుమవనుక్కు నాచోటు ముచ్చురిక్కవేణుమ్.

(కీర్తి-రోస్తీత్వాః) నాన్ కీర్తిరనాక వేణుమెన్దు సర్వేశ్వ రన్ తిరుపడికళిలే అస్మినమర్పణమ్ పణ్ణనాన్; ఇన్దిధ్యనుష్ఠాన త్తుక్కు-ప్రయోజనమెన్నెన్నిల్; విలతణరాయరుప్పార్ శొన్నపాశు రత్తై దేహత్తాభిమానికళే శొన్నాటుమ్ అవర్కళై నిన్దెత్తు అవర్క కళైప్పాల్ తేశ్వరన్ విషయానిక్కుమెన్దు కరుత్తు. ఎతుపాలవె న్నిల్; ఓరీర్దు సల్లకన్బిట్ట కి అన్దపశు పిన్సకల్కన్బిట్టాటుమ్ మత్తై త్తుతోట్కన్బిట్ట మహావిక్కు, * పిన్దు ప్తైక్కిన్బిట్టయే నిన్దెత్తు ప్పాల్ శురు క్కుమాపాల్

(౧౪)

జతన్తై వ్యాఖ్యానమ్ మున్ద్రోత్తీర్దు.

పెరియవాచ్చాన్బిత్తేతిరుపడికళే శరణమ్.

* శ్లోక వ్యాఖ్యానరీతికళై ప్పార్ త్తాల్ ప్రథమజితస్తాస్తోత్రమ్ ఇన్దశ్లోకత్తు జన్ మున్ద్రుపేద్రతాయ్ క్కాణ్ణిటతు. మేల్ ౬ శ్లోకజ్ఞకుమ్ ౩-౪ జితన్తై టుమ్ క్రివిధపురాణ ఇతిహాసమచ్చయాదికళేటమ్ కాణ్డెయాల్ వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్యులైయెన్దు తోన్దుకీటతు. * మున్దుత్తై.

సర్వేషు దేశకాలేషు సర్వావస్థా సుచాచ్యుత ।

కిజ్జురోస్తి హృషీకేశ భూయోభూయోస్మి కిజ్జురః॥ ౧౧

(పదవురై) అచ్యుత-అశ్రితర్ కలై బరుకాలుమ్ న్మువవిడాతు నోక్కునువనే! హృషీకేశ-ఇన్దియజ్జళుక్కు నియామకనాన సర్వేశ్వరనే!; సర్వేషు దేశకాలేషు-ఎల్లావిడజ్జళిలుమ్ ఎల్లా క్కాలజ్జళిలుమ్, సర్వావస్థాసుచ-తైశవాది మరణాంతమాన ఎల్లా అవస్థాకళిలుమ్, కిజ్జురః అస్తి-దేవరీరుక్కు త్రింజుపట్టిరానిట్టీకేశ; భూయోభూయః కిజ్జురోస్తి-కైజ్జుర్విత్తిలుళ్ళు ఆదరాతిశయతై క్కుటిత్తపడి.]

యచ్చాపరాధం కృతవా నజ్ఞానా త్పురుషోత్తమ ।

మద్భక్తి ఇతి దేవేశ తత్సర్వం తున్తుమర్హసి॥ ౧౬

(పదవురై) పురుషోత్తమ దేవేశ-పురుషోత్తమనాన ఎమ్మైరుమానే! అహమ్-అడియే, అజ్ఞానాత్-అటివిల్లామెయినాలే, అపరాధం కృతవానితియత్-పిదై శెయ్ శేనెప్పతు యాతోన్ముణ్ణో, తత్సర్వమ్-అతైయెల్లామ్, మద్భక్తి ఇతి-ఇవన్ నమ్మడియాసన్తో, ఎన్ముతిరువుళ్ళున్బుదోడి, తున్తుమర్హసి - తుమిక్కక్క-డసీర్. ౧౬

అహజ్ఞారాధకామేషు ప్రీతి రదై వ్యవసశ్యతు ।

త్వాం ప్రపన్నస్య మేదేన వర్చతాం శ్రీమతి త్వయి॥ ౧౭

(పదవురై) హేదేవ-స్వామి!; త్వామ్-దేవరీరై, ప్రపన్నస్య-ఆశ్రయిత్తవనాన, మే-అడియేనుక్కు, అహజ్ఞా, రాధకామేషు-గర్వమెన్న అర్థమెన్న కామమెన్న ఇవన్బోలుళ్ళు, ప్రీతిః-నశ్చైయానతు,

అద్యైవ-ఇహాపీతే, నశ్యతు-ఓభయక్కడవతు, శ్రీమతి - శ్రియఃపతి
యాగ, త్వయి-దేవరీడి త్తిత్, ప్రీతిః-అన్బానతు, వర్ధతామ్ - వశర్
స్తోజుక. ౧౭

క్వాహ మత్స్యస్తదుర్బుధిః క్వచాత్స హితవీక్షణమ్ ।

యద్ధితం మను దేవేశ తదాజ్ఞాపయ మాధవ! ౧౮

(పదపురై) దేవేశ-దేవాధిరాజనే! అత్స్యస్తదుర్బుధిః-మిశ
పుష్ పొల్లాడ్గనబుద్ధియైయుడైయ, అహం క్వ - అడియేక్ ఎగ్జే!
ఆత్ హితవీక్షణం క్వ-తనక్కు నన్నై తేడిక్కొళ్ళుకై యెప్పుతు ఎగ్జే;
మాధవ-శ్రియఃపతియే! మను-అడియేనుక్కు, యత్ హితమ్-యా
తొన్దు నన్నై యాయగుక్కుమో, తత్ ఆజ్ఞాపయ-అతనై దేవరీర్
తామే జ్ఞాపనమ్ శెయ్తరుళ వేణుమ్. [మిశపుష్ దుర్బుద్ధియాన
అడియేక్ స్వబుద్ధి యాలే బగుననై తేడిక్కొళ్ళునల్లెనల్లె నాతలాల్
సర్వజ్ఞ రాన దేవరీరే కరు త్తతీన్దు కార్యమ్ శెయ్తరుళ వేణు
మెన్దిటతు.] ౧౯

సాహంతే దేవదేవేశ నార్చనాదా స్తుతౌనచ ।

సామర్థ్యవాక్ కృపామాత్ర మనోవృత్తిః ప్రసీద మే॥ ౧౯

(పదపురై) దేవదేవేశ- సర్వోత్కృష్టనాన ఎమ్మెరుమానే!
సాహమ్- అడియేక్, తే అర్చనాదా - దేవరీరుడైయ తిరువారాధ
నాధికార త్తిలుమ్, న సామర్థ్యవాక్ - శక్తియుడై యేనల్లెక్;
స్తుతౌచ - దేవరీరై స్తోత్రమ్ శెయ్వతీలుమ్, న సామర్థ్యవాక్-శక్తి
యుడై యేనల్లెక్; [అతః ఆక్తయినాలే] కృపామాత్రమనోవృత్తిః-
కృపాగుణ మొన్డైయే మనోధర్మాక వుడైయదేవరీర్, మే-అడియేక్

టిఆర్ ట్రిల్, ప్రసీద-(అన్ద నిర్దేశతుకకృపై యడియాకవే) ఇరణ్ణి
యరుళవేణుమ్, ౧౯

ఉపచారాపదేశేన కృతాన హరిహర్తయమ్ ।

అపచారా నిర్మాణ సర్వాత్ క్షయస్య పురుషోత్తమమ్ ॥ ౨౦

(పదవురై) పురుషోత్తమ-వారీర్ పురుషోత్తమరే । అహ
రహః-నాళోత్తోఱుమ్, మయా-అఱియేనాల్, ఉపచారాపదేశేన -
ఉపచరిక్కిఱి వ్యాజత్తాలే, కృతా - కల్లాప్పట్ట, ఇర్మాణ సర్వానప
చారాణ - ఇన్ద భగవదపచార భాగవతాపచార అనన్యోపచారజ్ఞ
శెల్లావన్ద్రై యుమ్, క్షయస్య-క్షమిత్తరుళవేణుమ్. ౨౦

ప్రథమజితన్తై సమ్పూర్ణమ్.

